

SLUTRAPPORT OM LÄGET I BOLIVIAS PLURINATIONELLA STAT

Detta dokument sammanfattar en uppsättning anmälningar som samlades i Bolivia mellan den 28 och 30 november 2019. De ger oss grund att påstå att i Bolivia har genomförts en statskupp. De avslöjar kränkningar mot befolkningens mänskliga, sociala, politiska och kulturella rättigheter.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- INLEDNING 2
- POLITISKT OCH SOCIALT RAMVERK 4
 - o GEOPOLITISK KONTEXT 4
 - o STATSKUPPENS KRONOLOGI 5
- INTERNATIONELL RÄTTSLIG JURIDIK KRING MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER 13
- BROTT MOT MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER 14
 - o MASSAKRER MOT CIVILFOLKNING 16
 - Massaker i Sacaba 16
 - Kronologi i Sacabas massaker 16
 - Kronologi i Senkatas massaker 17
- ARBITRÄRA GRIPANDEN 24
 - o ATENTATER MOT INTEGRITET OCH REPRESSION AV OFFENTLIGA MANIFESTATIONER 30
 - o SEXUELLA BROTT 40
 - o PATRIARKAL REPRESSION 44
 - o MATERIALA REPARATIONER TILL REPRESSIONENS OFFER 49
- BEVIS SOM GÄLLER ANDRA BROTT MOT MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER:
Fallbeskrivning som drabbade två argentinska medborgare 50
 - o FALLET SEBASTIAN MORO 50
 - o FALLET FACUNDO MOLARES SCHONFELD 53
- BROTT MOT POLITISKA RÄTTIGHETER 57
 - o ALLVARLIGA ANMÄLNINGAR ÖVER HÄNDELSER I STÄDERNA: SANTA CRUZ, POTOSI, LA PAZ Y SUCRE 60
- BROTT MOT RÄTTEN TILL RÄTTVISA 66
- SLUTREKOMENDATIONER 68
- OM DE SAMLADE BEVIS 70

INLEDNING

Det civilt-militära statskupp som begicks i den plurinationalstaten Bolivia är en av de mest internationellt uppseendeväckande fall i Latinamerika de senaste åren. Det representerar ett brutalt bakslag för de demokratiska processerna i Sydamerika. De demokratiska systemen i regionen, verkade befästas för att i fred kunna lösa konflikter och med självbestämmande kunna bygga processer som tenderar att bekämpa fattigdom och social ojämlikhet.

Delegationen kom till som en akut solidaritetshandling. Denna Rapport är resultaten av vårt uppdrag vars huvudmål var att **observera in situ om hur före, under och efter statskuppen mänskliga rättigheterna kränktes.**

Det gäller sociala, politiska och / eller kulturella rättigheter.

I delegationen fanns tvärvetenskaplig personal och ledare för människorättsrörelser, social / fackföreningar. Deltagarna befann sig i den plurinationella staten Bolivia den 28, 29 och 30 november.

Med ett tungt arbetsschema hölls besök, intervjuer och möten med släktingar och offer för brott mot mänskligheten. Ett hundratal vittnesmål togs på ett säkert läge i staden El Alto. De besökte:

offren i sina privata och inlagda personer (Hospital Boliviano Holandés y Hospital Municipal Modelo Corea, båda belägna i staden El Alto) Möten hölls i olika delar av La Paz med följande politiska ledare, journalister och urbana, bonde och inhemska sociala rörelser.

Delegationen kunde inte genomföra alla de aktiviteter som programmerats. Regeringsministern (de facto) Arturo Murillos uttalade hot och handlingarna från civila stormtrupper som trakasserade medlemmarna med straffrihet under hela vistelsen. Med dessa mekanismer försökte diktaturen inte bara att skrämja delegationen och hindra vårt uppdrag. Målet är också att installera rädsla och terror i befolkningen. De värst drabbade är de som försöker organisera sig för att motstå statskuppen.

De facto-regimen som installerade sig i den 10 november uppgav att de tog makten för att återställa demokratin inom ramen för rättsstatsprincipen. Den historiska erfarenheten av de facto-regimer, bekräftas och den nya regimen har dag efter dag utvecklats mot en diktatur. Befolkningens fri och rättigheter, friheter och garantier, kränks särskilt de mest utsattas.

Trots den uppenbara informationsblockaden som införts av regimen cirkulerar bilder av brutalt förtryck mot fredliga mobiliseringar av förörterna och ursprungsbefolkningen. Materialet har delats via sociala nätverk. Kuppens huvudaktörer svarar med offentliga hat och uppmaning till förföljelse och politiska lynchåtgärder riktade mot sociala ledare och politiska representanter. De i första hand vittnesmål vi tog emot om regimen organiserade förtryck får oss att inse allvaret och hur situationen förvärras.

I vårt land, regeringens president Mauricio Macri och hans kansler Jorge Faurie, vägrade att kvalificera händelsen i Bolivia som statskupp innan han slutförde sitt mandat. De blev därmed medbrottslingar, som skämmer ut Argentinas demokratiska tradition under de senaste decennierna. I samma linje handlade nästan alla grannländer och det gick så långt att den demokratiska valde presidenten Evo Morales flygplan nekades användning av luftrummet då han flydde för sitt liv. (Evo M. har konstitutionellt mandat fram till 22 januari 2020). På detta sätt, utan solidaritet från grannregeringar, utan aktiva regionala artikuleringsutrymmen som UNASUR som reagerade omedelbart på situationer med demokratisk fara. Planen för att isolera det bolivianska folket och dölja vad som händer i Bolivia genomfördes utan större hinder och med maximalt stöd från USA:s regering.

I detta dystra sammanhang och med förståelsen att det gäller Latinamerikas öde togs beslutet att bilda denna solidaritetsdelegation med det bolivianska folket. Tanken är att om regeringar inte gör något, bör folken, en bred uppsättning sociala organisationer för mänskliga rättigheter, fackföreningar och politiska partier organiserades i syfte att observera kränkningar av mänskliga rättigheter och samla pålitlig och direkt information samt ge offer en säker rapporteringskanal. De facto-regimen satte punkt för alla fri och rättigheter och rättsliga förfaranden slutade fungera även yttrandefriheten slogs ut från.

Fältarbetet och denna rapport visar på ett tillförlitligt sätt icke-existens av rättsstatsprincipen i Bolivia. De extrema och allvarliga kränkningar av mänskliga, civila, sociala, politiska och kulturella rättigheter, ingår i kategorin brott mot mänskligheten och absolut frånvaro av garantier för reparation genom vanliga interna rättsliga kanaler. Denna rapport syftar till att beskriva fakta på det mest omständliga sättet insamlade, systematiserade, bevisinsamling av mer än hundra bolivianska medborgare anmälda för den argentinska delegationen i solidaritet med folket i Bolivia under sin vistelse. Det har fortsatt komma anmälningar även i argentinskt territorium.

Förtrycket som den nuvarande de facto-regimen mot det bolivianska folket har redan lämnat en sorglig balans av döda, sårade och saknade. Aggressionerna är fysiska, rasistiska, social fragmentering och hatkampanjer som främjas av massmedier och myndigheter. Denna rapport redovisar repressionen med detaljerade faktaunderlag.

Vår solidaritetsuppgift, tillsammans med våra bröder och bolivianska systrar som vid varje steg, i varje kram, mellan tårar, bad oss att bära deras röst. De har ingenstans att vända sig till; med noggrannhet i vårt engagemang och den bakgrund som förpliktar oss trots den smärta vi bär för offrens hjälplöshet. Vi står inför den här uppgiften som vi hoppas kunna bidra till med kunskap om fakta om de övergrepp som begås mot den civila befolkningen för att skipa sanning, rättvisa och folkens vilja så att de skyldiga krävs på ansvar och offren får ersättning.

Parallellt anser denna delegation att solidaritet fortfarande är grundläggande. Vi hoppas på den bredaste nationella och internationella spridningen av de allvarliga brott som inträffade och pågår idag i Bolivia. Vi hävdar demokratins nödvändiga giltighet, respekten för kulturell mångfald och sociala rättigheter, och vill bidra till en restitutionsväg av rättsstatsprincipen i Bolivia.

POLITISKT OCH SOCIALT RAMVERK

Geopolitiskt sammanhang

I detta kapitel kommer vi att göra en institutionell juridisk analys av den politiska och sociala situationen i Bolivia. Det är omöjligt att förstå den komplexa verkligheten utan referensram när vi senare redogör och beskriver de rapporterade överträdelser, anmälningar och anklagelser.

I ovanstående tankegång förstår vi att det inte kan bekräftas att vi är i närvaro av en statskupp utan att placera det i ett geografiskt, politiskt, ekonomiskt och historiskt sammanhang. Den nuvarande bolivianska politiska situationen är en del av ett Latinamerika som omtvistats och stressas av block av världsmakt.

Handelskriget mellan Kina och USA och tvisten om naturresurser till vilka andra makter också läggs till, har de på vår kontinent ett viktigt scenario med tvistlösning. USA försöker på olika sätt behålla territoriets domän och viktiga områden för att upprätthålla sin kraft. I det slaget har Trump-administrationen återupptagit starkt sin närvaro söder om Rio Grande med interferensistiska attityder och påtagligare diplomatisk, militär, kommersiell, media och kulturell närvaro i området.

Inom denna ram bör det förstås att Bolivia är en viktig geo-strategisk del i regionen, både för dess centrala geografiska läge i Sydamerika och för dess naturtillgångar, särskilt litium. Under de 14 år av president Evo Morales som regeringen genomfördes viktiga konstitutionella reformer som nationaliseringen av naturresurserna. Det var allmän känt att den bolivianska staten utvecklats inom den strategiska tillverkningen av litiumbatterier. Det var dessa åtgärder som gett det politiska, sociala och ekonomiska införlivandet av de olika ursprungliga nationerna i den plurinationella staten.

Den plurinationalstaten (mångetniska) Bolivia var inte död bokstav i Konstitutionen, den baserades på det ekonomiska oberoende. Statens tillväxt som förvaltade sina naturresurser till gagn för dess nationella majoriteter gav välfärdstjänster. Under dessa 14 år uppnådde Bolivia en fortsatt ekonomisk tillväxt som erkändes globalt, med höga nivåer av social integration och demokratisk stabilitet under ordförandeskapet för en majoritetsrepresentant av ursprungsbefolkningen.

För att fastställa regeringens diktatoriska och okonstitutionell karaktär görs det nödvändigt att analysera prestandan för de viktigaste arkitekterna för statskuppen. Med en rad sammanlänkade åtgärder kommer de att bryta den konstitutionella ordningen i Bolivia.

- OAS generalsekreterare, Luis Almagro.
- Carlos Mesa, kandidat till president vid valet den 20 oktober.
- Fernando Luis Fernando Camacho, ordförande för Santa Cruz medborgar kommite. Han var tidigare ledare för Unión de Juventudes Cruceñas, kvalificerad av FN International och Human Rights som "en slags paramilitär grupp". De kännetecknas av attacker av rasism och diskriminering av inhemska ursprungsbefolkning och bondeinstitutioner i området.
- Jeanine Añez, som tillträder som vice ordförande i parlamentet hade uppnått

4% av rösterna i senaste val. Alla är nödvändiga deltagare och allierade för att generera en misstrobild i valresultatet. Det förekom gatuvåld, mutor till polisstyrkor till så att de skulle lämna gatan fri för paramilitära gruppers handlingar. Våldet riktade sig gentemot regeringens medlemmar och deras familjer och mot politiska och sociala militanter. Alla förenade för att ta över makten som valresultatet förnekade dem. Inför pågående utveckling beslutade presidenten Evo Morales att kalla till nyval. Han tror att han med denna handling kommer han att kunna lugna landet. Men statskuppen genomförs och inför hotet av ett inbördeskrig presenterar han sin avgång. Avgångsbrevet har till dags dato inte lästs upp eller godkänts i den nationella kongressen.

Tidslinjen för statskuppen

I det här avsnittet kommer vi att stanna vid uppsättningen av åtgärder som pågick vid olika fronter. Varje situation som vi kommer att beskriva har som gemensam nämnare, skapandet av ett sammanhang av rädsla och terror i befolkningen som avslutades med störtningen av den konstitutionella regeringen. Rädslan och terrorn tillät de facto-regimen att befästa den demokratiska nedbrytningen och neutralisera befolkningens motståndskapacitet och konditionera processen och löfte om val till mars 2020.

Valet i oktober

Den 20 oktober 2019 hölls presidentvalet. Evo Morales gick till omval. Det är här nödvändigt att påpeka att argumenten att detta omval var olagligt används för att ge skäl för statskuppen. Här är det viktigt att påpeka att vi inte har åsikter om de interna problemen gällande just detta. Vårt ingripande grundas på det väsentliga faktum, och har att göra med överstatliga begivenheter, såsom nedbrytningen av den konstitutionella ordningen och statsvåld mot den civila befolkningen, som inkluderar allvarliga brott mot mänskliga rättigheter.

Det bolivianska folket hade möjlighet att uttrycka sin ståndpunkt och omprövning av president Evo Morales omval. Detta kan inte vara grund för att motivera en statskupp.

Vid valet fanns flera oppositionskandidater, till exempel koalitionen höger centrum Comunidad Ciudadana som leds av en före detta president Mesa. Det fanns även andra mindre krafter av fundamentalistiska och ultrahögerprofiler, vars ambition var att nå en eventuell andra omgång, där de kände att de kunde besegra MAS regering.

Före valen installerade oppositionen genom sina mediekkanaler idén att MAS skulle överklaga slutresultaten och att han skulle hävda valbedrägeri för att undvika en andra valomgång. Under räkningen av rösterna, samma valdag meddelade Mesa att MAS inte hade tillräckligt med röster för att överträffa den andra kraften med mer än 10% skillnad för att vinna i första valomgången. Från och med detta tillkännagivande påbörjas en kampanj om "andra valomgången" utan att vänta på publicering av de slutliga valresultaten av valtribunalen.

Med slutlig granskning i 8 av de 9 län, 99% av protokollet verifierades att MAS fick en majoritet för att vinna i den första valomgången och att de fått mer än 10% skillnad i förhållande till den andra kraften.

Analysen och jämförelse av resultaten av andra val, visar att det finns resultat från avlägsna områden som tar tid att komma fram. På dessa områden bor ursprungsbefolkningen, bönder och sociala sektorer relaterade till MAS.

Ogiltigförklaring av valprocessen: installation av misstankar om bedrägeri

Avbrottet av TREP (elektronisk överföring av snabbräkning av valresultaten) i rösträkningen i 24 timmar, var den utökade instansen för att ogiltigförklara valprocessen, vars slutliga resultat fortfarande pågick.

Oppositionen kallade till en generalstrejk på obestämd tid med ruttblockader. I Santa Cruz kallade Camacho till råd träff och fick protesten att spridas till andra städer. Det startade en nationell kampanj för att pressa Morales att lämna in sitt avgångsbrev. Det handlade inte längre om en andra valomgång, inte heller att vänta på OAS-revisionsresultat (planerad till den 12 november).

Målet var regeringens avgång

Den 22 oktober upphörde den 48-timmarsfristen som Camacho hade gett presidenten Morales för att presentera sitt avgångsbrev. Han kallade till en ny Cabildo och sprider där ett brev i vilket han villkorar den bolivianska presidentens avgång.

Från det ögonblicket görs flera försök att nå La Paz för att radikalisera processen kupp artade. I samma anda attackeras olika offentliga anläggningar av civila kommandon, som förutom att generera skada, uppfyller en symbolisk statskupp: genom att ta ner och bränna wiphala-flaggan, sjunga nationalsången, be en bön och höja den bolivianska trefärgade flaggan.

Den 23 oktober fördömer regeringen starten av höger oppositionens statskupp med internationellt stöd. Det bryter ut incidenter mellan regeringstroga och oppositionen, strejken sträcker sig över hela landet. Den 24 oktober går organisationen av amerikanska stater (OAS), observatörer av Europeiska unionen, USA, Colombia och Argentina och argumenterar för en andra valomgång för att enligt de återställa förtroende för valprocessen.

Den 25 oktober, medan de slutliga valresultaten visade att vinnare var Morales-Linera-formeln med 47,08% av rösterna mot 36,51% för Mesa, var oppositionen mobiliserade på nationell nivå och ignorerade resultaten och de-legitimerade valet för "bedrägeri".

Den 31 oktober genomförs OAS-granskning av rösträkningen.

Den begärdes av regeringen själv, men förkastades av oppositionen.

Som en följd av det utsattes flera valdomstolar för mordbrand i olika regioner i Santa Cruz, Potosí och Sucre, förmodligen av kupptrupper. Det finns videor som visar att medlemmar av valmyndigheten själv satte eld på lokalerna, vilket bevisar medverkan inifrån statsapparaten som ville gynna och installera "avsky" klimatet för det påstådda valfusket.

Befolkningens svar och det växande våldet innan Evo Morales avgick

Den 6 november går kvinnorna från Bartolina Sisa-rörelsen i Cochabamba

Ut på marsch till stöd för regeringens valseger. Den fredliga marschen attackeras

av civila trupper. De kidnappar flera kvinnor och övriga blir misshandlade inför en passiv polisstyrka som fram till dess verkade stödja regeringen. De kidnappade kvinnor blir släppta men detta faktum markerar den första interventionsåtgärden av organiserade paramilitära grupper.

Därefter riktas de civila kommandona till borgmästaren i staden Vinto, de kidnappar borgmästaren Patricia Arce, drar henne ner på gatan, klipper håret, de kastar röd färg och åtföljer den fysiska aggressionen med den verbala. Terrorprocessen flyttades till offentliga radio och samhällsradio som attackerades, journalister hotades. Ett dokumenterad vittnesmål var Bondekonfederationens radio vars regissör blev bunden till ett träd i timmar under anklagelsen att vapen gömdes på deras lokaler.

Distribueringen av civila kommandon sträckte sig synkront genom hela landet och genererade terror i befolkningen. Deras våldsamma attacker, parapolisierade handlingar, hot mot familjerna till tjänstemän. Det är så de tvingade valda tjänstemän som guvernören i Potosí, Juan Carlos Cejas och guvernören av Oruro, Victor Hugo Vásquez Mamani att avgå.

Hoten spreds till tjänstemännens hem och regeringens sympatisörers hem märktes. Hälsominister Gabriela Montañós adress och foto på hennes hem spreds som skrämelse. När man undersöker ursprunget till numret genom vilket informationen spreds, konstaterades att mobiltelefonen tillhörde en före detta amerikansk ambassadtjänsteman. Den påtvingade strejken som Comité Civico utlyste i Santa Cruz upprätthölls med hjälp av de paramilitära trupperna finansierade av lokala företagare. Det hela replikerades landet över med aktiva paramilitära trupper.

Extreme höger främjade den destabiliserande processen genom att ersätta mitten kandidaten Carlos Mesa, som kom på andra plats i valet. Ledaren för Comité Civico de Santa Cruz, Luis Fernando Camacho, hotar att åka till La Paz för att kräva president Evo Morales avgång. Vid det första försöket, när han stiger av planet i La Paz, tvingas han återvända till Santa Cruz på grund av närvaron av MAS-grupper på flygplatsen.

Vid sitt andra försök gör regeringen det möjligt för honom att komma fram genom att polisen avspärrar MAS sympatisörer från att komma in till flygplatsen. Slutligen anländer Fernando Camacho till La Paz för att genomföra statskuppen. Striderna fördjupades i Cochabamba och andra delar av landet. Den 8 november inleds upproret i flera polisenheter i Cochabamba, Sucre och Santa Cruz. Samma dag anordnas en Cabildo på Plaza Murillo, i La Paz, för att utöva påtryckning på polisstyrkan att ansluta sig till statskuppen. Den 9 november upphör polisenheterna att fullfölja sin uppgift och låter de paramilitära kommandon agera helt fritt och våldets omfattning växer.

Den 9 november utfärdar OAS sin preliminära rapport där de argumenterade "**Manipulationer i datorsystemet**" De ifrågasatte att skillnaden var 10 %. De rekommenderade undvika andra valomgången och fortsätter i grunden att "rekommendera

nyval med nya valmyndigheter ". Genom den preliminära rapporten planerad till den 11 november, påskyndar OAS utfallet av statskuppen och gynnar det militär ingripande för att avskeda presidenten.

Inför våldets stegring beslutar Morales utlysa nya val. Den 10 november ber de väpnade styrkorna och polisen om presidentens avgång. Paramilitära kommandon som då hade fått fria händer skapade terror i förorterna i La Paz. De gjorde nattliga besök för att slå på dörrar till hus och mordhota befolkningen.

Grupperna handlade med huva och var osynliga under dagen. Det registreras i rapporterna närvaro av den venezuelanska "guarimba", en stormtrupp som opererade i destabiliseringsprocesserna i Venezuela.

La Paz började samhället organisera sig för att motverka dessa trupper. Inför rykten om plundring och aggressioner genererades i olika stadsdelar självförsvar, med blockeringar av gator och broar för att komma åt staden.

Dessa åtkomster tillät 2008 att bönderna kunde gå ner till La Paz. Denna gång blockerades sådana tillträdesområden inför den terror de utsattes för. Rykten om vandalism och plundring ökade rädslan. Dagarna som följde den 11 november styrdes av statlig och paramilitär terror. Förvirring och rädsla drabbade den bolivianska civilbefolkningen.

Massakern SACABA och SENKATA, som vi kommer att hänvisa till i denna rapport, genomfördes efter ett undertecknat dekret 4078 den 14 november som gav försvarsmaktens immunitet. Det hölls hemligt i flera dagar. Den 12 november uppgav oberoende nyhetskällor för oss att La Paz-polisen bröt i tårar framför kamerorna efter whipalas bränning som led till massiva protester. De bad om förlåtelse på sina modersmål samtidigt som de begärde de väpnade styrkornas stöd. Det har skett attentat mot civilas säkerhet, rörelsefrihet, yttrandefrihet. Civilbefolkningen har fått utstå förnedring, skada på egendom och personlig egendom förstörts.

Ett resultat av våldet som hotade sociala ledare och anhängare av MAS gör att många ledare gömmer sig av rädsla för att komma undan. Andra blev förlamade utan ett organiserat svar på statskuppen. Situationen lede till en förskjutning av befintliga ledningar till nya ledare som leder protesterna mot statskuppen.

Mellan 11 och 14 november är döda personer registrerade i den södra zonen i La Paz. Vid tidpunkten för att vaka över de döda bryter de väpnade styrkorna förbjöd ceremonin och de vakande skingrades med våld.

Den 12 november intensifierades konfrontationen mellan polisstyrkorna och befolkningen. Detta användes av polisen för att pressa de väpnade styrkorna att ingripa i förtrycket. De hävdade att de överväldigats av protesterna. Den 14 november dikterar kuppregeringen dekretet 4078, som befriar militära styrkor från kriminellt ansvar i fall av förtryck, detta för att säkerställa lagligheten. Sammanfattningsvis garanterar det straffrihet för militären att förtrycka.

Den interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter (IACHR) varnade själv för att nämnda norm "ignorerar internationella normer" för mänskliga rättigheter och "stimulerar

våldsamt förtryck." Trots varningarna uppfyllde normen sitt grundläggande mål som var att befästa statskuppen med militärernas beväpnade direkta ingripande i förtrycket.

De bolivianska väpnade styrkorna (FAB) och polisen samordnade sina kuppåtgärder för att uppnå presidentens avgång

Olika journalistiska källor rapporterar att polisstyrkorna var först med att ansluta sig till statskuppen i utbyte mot privilegier. De krävde få en pension motsvarande den som gynnar militärstyrkorna samt olika ekonomiska fordringar och fördelar. Polisens stöd till statskuppen var att lämna sina uppgifter. Paramilitärerna kommando tog över gatorna och våldet mot de civila utvecklades fritt mot sociala rörelserna och civila relaterade till MAS-regeringen.

Den militära interventionen inträffar när oppositionsmobiliseringen upptar de viktigaste städerna, med stöd av den civila kommandon, förstärkta av landets polisstyrka. Inför en eventuell process för brytning av kommandokedjan gick stabschefen in och "föreslår" presidenten Evo Morales att avgå. Stabschefen, sade att han på uppdrag av hela FF.AA: "Vi föreslår att statspresidenten lämnar sitt avgångsbrev till sitt presidentmandat, vilket möjliggör en pacifiering och upprätthållande av stabilitet till förmån för vårt Bolivia."

Denna intervention var berättigad för att undvika "upptrappning av konflikter som landet går igenom, säkerställa liv, befolkningens säkerhet, garanti för imperiet om statens politiska tillstånd." Man försökte presentera detta faktum som ett demokratiskt åtagande av FAB med konstitutionen och hävdade att de inte skulle skjuta på folket. Men som framgår nedan var de bara ursäkter för att försöka minimera statskups processen, som redan planerades i förväg för att kräva nyval.

President Evo Morales fördömde statskuppen och motiverade hans avgång som en gest för att stoppa våldet som var utan kontroll med sympatisörers mordbränder, ledare som tvingades att avgå under hot mot deras familjer. Trots avgången stannade inte terrorprocessen av utan var kvar och ökade.

Fernando Camacho bryter in i regeringshuset och går in med en bibel för att driva ut "demonen" som hade förvisats från Bolivia, med Evo Morales avgång från regeringshuset.

Utnämningen av de facto presidenten

Avgång av president Evo Morales, hans vice president, Alvaro García Linera och cheferna för senaten och suppleanterna (Adriana Salvatierra Arriaza och Víctor Borda Belzú), bildade ett maktvakuum som försökte legitimera statskuppen. Trots de uppsägningar av de som utsattes för hot. I den lagstiftande församlingen utan beslutsföret utnämns senatens andra president som president. Ledamot i ett oppositionsparti "Framstegsplan för Bolivias nationella konvergens" som hade fått 4% av rösterna. Den utnämnda antog ställningen med militärt stöd, som symboliskt satte presidentbandet på den utnämnda. Sedan förklarade hon att hon ledde en "övergångs" -regering för att kalla nya val.

Den nya de facto-regeringen erkändes omedelbart av USA, Brasilien, Ryssland och andra EU-länder. Vem som tar makten, hur den tas och vilka som stödjer maktövertagandet är element för att bevisa om att det handlar om en de facto-regering. Argumenten visar det direkta stödet med internationell medverkan med statskuppen.

Utformningen av "demokratisk normalisering" och "underliggande terror"

Statskuppen konsoliderar sitt huvudmål, förskjuter den valda regeringen, gör veto mot Morales framtida kandidatur och försöker låtsas som en institutionell "normalitet", även om man i verkligheten upprätthåller en repressiv ordning med olika begränsningar för att upprätthålla rädslan och terrorn hos befolkningen.

Den 25 november enas de facto-presidenten och majoritetsoppositionen från MAS i parlamentet om en exceptionell och övergångs rätt för genomförande av nationella och regionala val, för att bidra till att pacificera landet och normalisera för att återgå till det demokratiska styret. Avtalet avser att ogiltigförklara valet den 20 oktober, utse nya medlemmar för Valmyndigheten (Supreme Electoral Tribunal, TSE) och kalla till nya val i obligatorisk tid.

Medborgarkommittéer och civila kommandon eller terrorkommandon

I Bolivias historia, under olika situationer, hade de så kallade medborgerliga kommittéerna en stark gravitation. I Santa Cruz har de en lång tradition, av att dessa kontrolleras av företagarnas organisation, studenternas organisation och stora böndernas förbund. Ledaren för Comité Civico i Santa Cruz, Luis Fernando Camacho, integrerar med sin familj företagarnas organisation (Grupo Empresarial de Inversiones Nacional Vida S.A.) diversifierad inom olika aktiviteter som försäkring, gas och tjänster. Han nämns i Panama Papers som en mellanhand i tre offshore-företag (Medis Overseas Corp., Navi International Holding och Positive Real Estates).

Dessa företagen är föremål för utredning eftersom de i allmänhet ägnar sig åt penningtvätt, kapitalflykt och skatteundandragande verksamhet. Camachos ledarskap är i grunden baserad på vita, kristna och nationalistiska Bolivia. Han lyckades kanalisera och förvärpa antagonismen mellan kristen religiöshet och ursprungsbefolkningen, och mellan försvaret för republiken och den plurinationella staten. Hans religiösa fundamentalism postulerar mot sina motståndare: "**Satan ut ur Bolivia, nu**", vilket förstärker den historiska koloniala dominans och rasism, inte bara mot ursprungsbefolkningar i allmänhet, utan också mot kvinnor i synnerhet och all sexuell mångfald. Liksom andra regionala ledare som Jair Bolsonaro, upprätthåller han och stärker en religiös diskurs om korståg för dominans och social utslagning.

Den permanenta vädjan till Gud och Bibeln i handlingar och demonstrationer, våldsamma attacker mot populära organisationer, är förmodligen för att ge känslan av en återlösande kristendom och en vit Bolivia. Under skydd av dessa kommittéer har civila kommandon utvecklats i regioner som Santa Cruz och Cochabamba för att generera terror i befolkningen. Både den så kallade Union Civico Cruceñista (UJC) och Resistencia Cochala (Motoqueros) är konfigurerade som chock- och skräckkrafter mot sociala, inhemska, bondeorganisationer, för

att förödmjuka folket, speciellt "kvinnor som bär pollera" som i grunden varit de drivande agenter i den förändringsprocess som utvecklats i Bolivia.

Till de konflikter som finns i andra länder i Latinamerika mellan de rika sektorerna som känner att deras ekonomiska privilegier hotas, till de vanliga konflikterna i samhällets mellanlager angående stigande i den sociala rörligheten i historiskt uppskjutna sektorer i fallet Bolivia, läggs till den "koloniala vita" överheten. De rasistiska klyvningarna som tycktes ha upplösts genom den nya konstitutionen av en mångetnisk stat dyker nu upp som om de hade varit under en tryckkokare.

Hatet mot bönderna och den inhemska ursprungsbefolkningen installerades som samhällsklass igenkännande och man utsåg gemensamma fiender för kuppkoalitionen. Det är inte bara en medborgerlig opposition, av medelklasserna som går ut för att protestera mot en regering. Oppositionen utövar rasism som en återförsäkring av social utslagning och mot omfördelningen av en hierarki av sociala och rasgränser som hade börjat förändras med ankomsten av Evo Morales till regeringen. Statskuppen vill återinföra kastsamhället, social och ekonomisk uteslutning av bonde- och inhemska majoriteter i strid med gällande konstitution som är i kraft sedan 2009. Den nya grundlagen är förankrad i den plurinationalstaten Bolivia - som syftar att uppfylla målet av en oberoende ekonomisk modell som ger välfärd.

Kuppens symbollogi tog religiösa former, både i sin neo-evangeliska aspekt, där den politiska kampen var inblandad i kampen mot Satan (Absolute Evil), såväl som den katolska kyrkan, som med andra egenskaper också godkände återinförande av "Bibeln" i legitimeringen av statskuppen mot de ursprungliga folks tro. Så är fallet att vi kan se att denna statskupp är civil, polis, militär och kyrklig.

De facto-regeringspresidenten är också känd för sina rasistiska kommentarer mot de inhemska folken: "Jag drömmer om en Bolivia fri från inhemska satanriter, staden är inte för indianerna, åk till höglandet eller Chaco!" (Tweet sändes 04-14-2013 5.24 @ Jeanine Añez). I sin självförkunnelse bar hon med sig två biblar som en symbol för återupprättandet av de kristna korstågen.

INTERNATIONELL RÄTTSLIG PERSPEKTIV FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Från ett internationellt rättsligt perspektiv på mänskliga rättigheter kan vi genom de vittnesmål som samlats in och de bevis som samlats in på bolivianskt territorium försäkra att det har brutits mot **internationella förordningar som utgör väsentlig normativa normal lagstiftning som utgör hermeneutiken i en stat som är respektfull, ansvarsfull och förpliktigad att följa lagar för mänskliga rättigheter inom ramen för folkrätten.**

Jeanine Añez självutnämning utan att uppfylla lagstiftningskvorum eller följa ett giltigt rättsligt beslut som utsåg henne, var det faktum som bildade en illegal regeringen inom ramen för en statskupp. Det är viktigt vid denna tidpunkt att inte förvirra temporäritet inte heller statskuppens ansvar med de facto-regimens konstituerande. Statskuppens allierade började organisera sin iter criminis före valet den 20 oktober. De facto-regimen verkställer sin institutionella ansvar den 13 november.

Mellan den 20 oktober och den 13 november lade FAB och polisen ned sitt ansvar. De civila kommandotrupporna gavs fri lejd på gatorna mot MAS-anhängare som mobiliserade sig och krävde erkännande av Evo Morales Aymas valseger i första valomgången. Dessa händelser kulminerade med dödandet av många människor och lämnade en lång lista med skadade, torterade, våldtäkter, förnedring, förstörelse och bränder av offentliga byggnader och sociala organisationers lokaler, samt förföljelse av bolivianska och internationella journalister även alternativa medier i Bolivia förstördes. Dessa fakta måste tillskrivas de materiala primära och sekundära, anstiftare för statskuppen även de som mörklade händelserna.

Det utrymme som kommandotrupporna fick i de drabbade geografiska områden som beskrivs ovan, möjliggjorde uppkomsten av de facto-regimen. När de väl tog makten började de fatta beslut utanför det internationella rättssystemet och brott mot de internationella fördragen om mänskliga rättigheter som den plurinationalstaten Bolivia ratificerade och tidigare följde.

När den verkställande makten av den plurinationalstaten Bolivia övertogs av fru Jeanine Añez - rättsstridigt och olagligt - genomfördes det två nu kända massakrer. Den första den 15 november i staden Sacaba, och sedan den 19 november i staden Senkata, vilket ökade antal dödsfall, skador och kränkningar av de mänskliga rättigheterna av inhemska och fattiga människor oavsett deras deltagande eller politiska åsikt. Detta visar världen på ett konkret sätt, att i Bolivia finns det idag en de facto-regim som kom till genom en statskupp, och att varken de som är ansvariga för kuppen eller de facto regimen respekterar internationella normer eller de mest väsentliga mänskliga rättigheterna som livet.

Bland överträdelserna av de internationella förordningarna av fördragen kan räknas:

1. Amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter.
2. Internationellt konvention om medborgerliga och politiska rättigheter.
3. Konvention om förebyggande och bestraffning av brott mot folkmord.
4. Internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering.
5. Internationell konvention för skydd av alla personer mot verkställighet.
6. Konvention om avskaffande av alla former av diskriminering av kvinnor.
7. Konvention mot tortyr och annan grym behandling eller bestraffning, omänskligt eller förnedrande.
8. Internationella konventionen om barnets rättigheter.
9. Konvention nr 169 om ursprungsbefolkningar och stamfolk i länder oberoende, från Internationella arbetsorganisationen (ILO).
10. Förenta nationernas förklaring om ursprungsbefolkningens rättigheter.
11. Romstadgan: Internationella brottmålsdomstolen.

Presentationen av vittnesmålen, såsom de bevis som samlats in av denna delegation, gör det möjligt för de nationella, regionala och internationella organisationerna för mänskliga rättigheterna. Bevisen stödjer och aktiverar respektive via juridiska, institutionella och diplomatiska kanaler för att ställa de ansvariga för statskuppen och de facto-regimen i den plurinationalstaten Bolivia så att de inte går strafflösa. Offren och släktingar till offren söker rättvisa mot de avvikande och förfärliga händelser som beskrivs nedan.

BROTT MOT MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Efter att ha granskat den insamlade informationen är den argentinska delegationen i solidaritet med folket i Bolivia i stånd att bekräfta att det finns kränkningar av de mänskliga rättigheterna som inträffade under oktober och november år 2019, nämnd i de preliminära slutsatserna som presenterades på lördagen den 30 november 2019 i staden El Alto, La Paz, Bolivia.

Under sitt insamlingsarbete intervjuade delegationen hundratals människor, besökte sjukhus och privata offrens hem, träffade politiska aktörer och urbana, landsbygds- och inhemska sociala rörelser. Delegationen försökte också besöka fängelser och interneringsceller men förhindrades av åklagarmyndigheten och försvarsdepartementet som vägrade att ta emot oss för sådan ledning.

Både intervjuerna och analysen av fynd och information som samlats in i dem genomfördes med respekt för minimikriterier som fastställts av kommittén mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (CAT) och underkommittén för förebyggande av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (SPT), båda FN; National Committee for the Prevention of Torture (CNPT Argentina); och Organisationen för förebyggande av tortyr (APT) ¹.

Enligt internationella standarder får offrens och deras familjers vittnesmål ett betydande värde i sammanhang som det som anges, och mot utom rättsliga avrättningar, tortyr och olagliga interneringar, där bevismaterialet exklusivt är tillgängligt för staten och folket som utpekades som mål för brotten. Värde som gör dessa förklaringar är ett väsentligt element för att främja rättsliga processer som tenderar att utreda, straffa och tillräckligt reparera allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter.

Det bör tilläggas att offer för kränkningar av de mänskliga rättigheterna har en grundläggande roll för att upptäcka sanningen. I detta avseende har den interamerikanska domstolen för mänskliga rättigheter beslutat i fallet med Moiwana Community mot Suriname genom att fastställa att **"under utredningsprocessen och rättsprocessen måste offren för kränkningar av de mänskliga rättigheterna eller deras familjer ha gott om möjligheter att delta och bli hörda, både för att klargöra fakta och straff för de ansvariga, och i sökandet efter en rättvis ersättning"** ².

På samma sätt förklarar den spanska professorn Muñoz Conde i förhållande till de ad hoc-domstolarna som skapats för att döma de brott som begåtts i Rwanda och i fd Jugoslavien att **"de största svårigheterna som dessa domstolar står inför att följa med sitt uppdrag var att få tillräckligt med bevis för att fördöma de ansvariga [...] det viktigaste beviset i dessa processer har varit offrens eget vittnesbörd, de skrämmande berättelserna om det brutalitet de lidit själva och deras familjer och grannar, misshandel, godtyckliga interneringar och utvisningar, plundring på deras egendom, våldtäkt och mord"** ³.

Följaktligen tillåter analysen av de erhållna vittnesmålen och de dokumentära källorna att följande slutsatser kan upprätthållas med tillräcklig säkerhet beträffande kränkningar av offrens frihet, integritet och liv för händelserna som inträffade den 15 och den 19 november,

väsentligen matchar med uttryckt av IACHR i de preliminära observationerna av sitt besök i Bolivia⁴.

Massaker utförda mot civila⁵

Vid tidpunkten för att kommunicera preliminärt informerade delegationen att den hade fått veta om händelserna som inträffade i Sacaba (Cochabamba) - med minst tolv (12) dödade, hundratals sårade och godtyckliga interneringar - och i Senkata (Staden El Alto) - med minst nio (9) döda personer, saknade personer, hundratals skadade och godtyckliga kvarhållande.

Sacaba-massakern

Sacaba-massakern i Cochabamba begicks den 15 november och registrerade 12 dödsfall. En fredlig marsch samlades i Cochabamba för att nå La Paz, för att visa sitt stöd och bekräftelse av wiphalan. Avsikten var inte att ockupera staden Cochabamba, utan bara gå på gatorna i staden för att uppmärksamma respekten för symbolen för ursprungsbefolkningen och kvinnorna med polleras (stora kjolar). På vägen stoppades de av polisstyrkor som bad de vänta så att de kunde få skydd.

Efter den överenskomna tiden dök det upp fler polisstyrkor med stöd av militära styrkor. Den fredliga marschen, som leddes av kvinnor med barn, började förtryckas våldsamt, följt av en förföljelse av demonstranter, medan säkerhets- och militärstyrkor avfytrade eldkulor mot de flyende demonstranter. Många dödades av högkalibra kulor, fångarna attackerades och torterades på polisstationer.

Inga medier informerade om dessa händelser. De väpnade och polisstyrkorna försökte installera versionen om att dödsfallen skulle ha inträffat på grund av skott av bönderna själva. Resultaten av efterföljande ballistisk expertis indikerar vapen med hög kaliber som inte är tillgängliga för dem som kallade in till marschen. Obduktioner registrerade endast huvudskador, indikerade inte orsaker eller typ av kulor tagna från döda och sårade.

Massakerns kronologi

Efter ett möte med de 6 federationerna av tropikerna beslutar de en marsch till staden La Paz från tropiken, i protest över bränningen av wiphalan, förföljelsen av kvinnan av pollera, statskuppen och krav på Evo Morales återvändande. Efter att ha kommit till staden Sacaba, en kommun nära staden Cochabamba, hittar demonstranterna ingångsbron in till staden. Bron var inhägnade av militär och polis som avspärrade demonstrationståget. Ett försök görs för att skapa en dialog, som slutligen inte blomstrar och efter några minuter börjar tårgasbeskjutningen mot demonstranterna. Mitt i förvirring av tårgaserna och skriken starta beskjutningen (runt kl. 12).

Efter 15 timmar fanns det redan en rapport om 5 dödade personer av ett skjutvapen. I slutet av dagen nådde de döda 12, varav några var: Lucas Sánchez, Emilio Colque, Juan López, César Sipe, Omar Calle, Marco Vargas M., Armando Carvallo E., Placido Rojas D., Roberto Cejas. Det stora antalet skadade, som översteg 100, gjorde att sjukhus i staden Sacaba kollapsade helt. På natten gjordes försök att få humanitärt bistånd till de sårade och bönderna som var i Sacaba, men på Huayllani-bron hindrade polisen och militären att hjälpen skulle komma fram. Nästa dag åkte invånare i det södra området i staden Cochabamba till staden Sacaba med avsikt att hjälpa bönderna att nå staden. Liksom

föregående dag förhindrades de och förtrycktes men denna gång utan användning av dödliga vapen.

Senkata-massakern

Som en del av protesterna mot kuppregeringen skedde blockader och mobiliseringar i olika regioner, inklusive i El Alto, i La Paz. Motståndsgrupperna blockerar YPFB gas- och gasförsörjningsanläggning i Senkata- El Alto för att förhindra bränsle till La Paz, som börjar drabbas av brist. Protesten upprätthåller en vakt under dagen och vakt på natten. De facto-regeringen avvisas, återkomst av Morales krävs, upphävandet av dekret 4078 och för försvaret av landets naturresurser, bland andra krav.

Två dagar före massakern begär polisen att gå in och de som riktade blockaden gör det möjligt för dem att passera. Detta visar att avsikten inte var att ta anläggningen, än mindre generera skador mot anläggningen, detta påståendet installeras senare av regimen.

Måndag 18 november

Efter tillkännagivandet av regeringen för Añez, genom kolvätenministern Víctor Hugo Zamora, meddelas det att La Paz kommer att förses med bensin och gas genom import från Peru och Chile.

Runt 20 i staden La Paz begås ett polisförtryck med tårgas på människor som representerar de 20 provinserna i länet. De var på gatorna kring Plaza Murillo och krävde Añez avgång.

Tisdagen den 19 november

Inför de brutala händelserna som inträffade i staden, grannar i Senkata som redan blockerade distrikt 8 och närliggande platser sedan den 12 november, radikaliserade åtgärderna med en protestblockad framför anläggningen av kolväteinsättningsanläggning i Bolivia-YPFB för förhindra att bränsle transporteras (bensin och diesel) till La Paz.

Tisdagen den 19 november beordrar regeringen att bryta blockaden för vilken den definierar en gemensam operation av försvarsmakten och polisen. De eskorterar med en stark militärordning bestående av attackbilar, "alligatorer", stridsvagnar, helikoptrar och en konvoj med 49 tankbilar och vägmaskiner för att täcka diken som blockerade trafiken på väg 1. Efter en förhandling med de som underhållit blockaden lyckas militär- och polisstyrkorna leverera bränsle- och gasflaskor för att förse städerna La Paz och El Alto.

Trots att de har uppfyllt målet att skaffa bränsle och flaskor, beslutar militär- och polisstyrkor att ockupera anläggningen och för detta ger de sig på dem som ville återuppta blockaden utanför den. Mellan 9 och 11.30 börjar militär och polis att skjuta tårgas och blykulor på de civila som demonstrerade. Det utbryter panik och folk söker efter skydd bakom cementblocken mitt på vägen. Detta förhindrade ett större antal offer genom kulschott.

Demonstranter från barriaden lyckas omgruppera sig i Achocalla och militärstyrkan börjar "ingripa." Enligt överlevandes berättelser från attacken indikerar de att två personer hölls kvar av soldater på anläggningen. Det var anledningen till varför de gick tillbaka för att komma till deras räddning. Polisen öppnade eld, militärskytten likaså från helikoptrar sköts tårgasgranater. De rapporterar också att det fanns prickskyttar som sköt från terrasserna i

husen mitt emot anläggningen. Det rapporteras att militären lyfte kroppar från marken och slängde dem i skåpbilar mitt i skjutandet.

Förtrycket lämnar ett stort antal skott skadade och döda, några av dem dödades när de försökte hjälpa de sårade och / eller försökte ta hand om de döda. I försöket att ta hand om de mördades kroppar intensifierades förtrycket med flera helikoptrar som sköt mot folkmassan. Civilbefolkningen tog hand om 9 kroppar och förde dem till församlingen i San Francisco. Totalt dödades 14 personer och 41 skadades.

Massakern avslutas runt 18.00. Offren rapporterar att de hittade kroppar av människor som kastades i Achocalla, i vattenkanalerna i Senkata. Andra dog på sjukhus, medan vissa familjer lyckades dölja sina dödas kroppar och sårade i sina privata hem. De kroppar som erkänts på obduktioner som utövas i San Francisco kyrkan var 8 personer. Även om många berättelser påstår att de inte var mindre än 20 döda, det flesta var unga människor.

Onsdag 20 november - Cabildo

Inom 24 timmar efter massakern var distrikt 8 helt militariserat. Emellertid samlades tusentals människor vid ett rådhus nära församlingen den 25 juli, där också åtta kroppar vakades. Åklagaren och de kriminaltekniska läkare som närvarande, indikerade att obduktionerna skulle göras enligt fastställda procedurer. Fram till sent på kvällen utfördes endast 2 obduktioner övriga kroppar blev inte obducerade.

De som var närvarande i Cabildo var människor från distrikt 8, 14, 2 och 3, invånare i Norte Potosí, från de 20 provinserna och de sociala organisationerna Tupak Katari och Bartolina Sisa. Några av resolutionerna från Cabildo var: -Massivmarsch från Senkata till La Paz, leds av kistorna för att visa sin dissidents och krav på Jeanine Añez avgång. Deras krav var:

- Rättvisa för de döda, skadade och försvunna.
- Försvar av autonomi och självbestämmande för de ursprungliga folken i Bolivia.
- Respekt till Wiphalan och kvinnor som klär sig i pollera.
- Frihet för alla fångar.
- Avslag av dekret 4078.

Även om bilderna av beskjutningarna var mycket tydliga, försökte försvarsminister Fernando López förneka allt: "**Jag skulle gärna vilja klargöra att inte en enda projektil sköts av armén. Försvarsmakten upprätthåller förutsättningen för dialogen är permanent**". I linje med de facto-regimen under ledning av Jeanine Añez, sade hon: "Bibeln och freden fortsätter att vägleda oss för alla våra handlingar. De aktörer som är kopplade till våld har redan en statlig terrorismkaraktär."

Torsdag den 21 november - Förtryck i La Paz

Torsdagen 21 beslutar befolkningen i El Alto att följa begravningsprocession med kistorna till de dödade i Senkata. De försöker gå ner till staden La Paz för att avvisa terroranklagelserna mot de som bor i El Alto och de kräver rättvisa.

Efter överenskommelsen i Cabildo går tusentals människor i marsch till staden La Paz från åtta på morgonen. Längst fram är kistorna. Marschen anländer till San Francisco cirka klockan 13:00. En kista placerades på en militär attack fordom som var en del av en skrämmande polisoperation. Den massiva demonstrationen kunde inte stoppas av säkerhetsstyrkornas första led.

Sekunder senare började förtrycket med tårgasskjutningar mitt i marschen för att sprida demonstranterna. Flera bilder visar den brutala repressionen. I deras desperata tillbakadragande kunde demonstranterna inte bära två av kistorna. Gripande av flera människor under tillbakadragandet av marschen till staden El Alto, efter förföljelse och hårt förtryck.

Vittnesmål

Död person identifierad med nr 1

DEVI POSTO CUSI, 34 år gammal. Han var engagerad i förförsäljning (han tog upp order. Han gick till fots på grund av bristen på kollektiv transport). Han bodde långt från Senkata. Han lämnade sitt hem tisdagen den 19 november, omkring 7 på morgonen för att jobba. Eftersom han bodde långt från Senkata lämnade han Bechia vägen. När han slutade sitt jobb, för att återvända hem, var han och hans medarbetare tvungna att gå igenom Senkata. Där korsades deras hemväg med massakern.

De två kom gående, hon såg att allt som hände. Den unge mannen träffas av helikopterskott. Han överfördes till det japanska sjukhuset, ungefär 11 på morgonen. Klockan 12 meddelas fadern (anmälaren) att deras son skadades, men vid ankomsten till sjukhuset informerar de honom om att hans namn stod på den avlidnas lista. På det sjukhuset var det ytterligare en sårad.

Han försäkrar att det var militären som dödade hans son. Kulans bana gick in från topp till botten. Hans familj är villig att rapportera fakta formellt men saknar advokat på grund av ekonomiska resurser. De påstår sig inte ha konsulterats eller intervjuats av någon myndighet. Offrens familj tillhandahåller som bevis: dödsintyget, en kopia av hans identitetskort och som vittnesbörd, uttalandet från deras kollega som var ett ögonvittne vid attacken.

Död person identifierad med nr 2

ANTONIO RONALD QUISPE TICONA, 24 år gammal, deltog inte i några marscher eller blockader. Varken han eller hans familj tillhör något politiskt parti. Han var inte full när han dödades. Han ville bli militär men godkändes när han sökte. Han studerade vid UMSA, i Tekniska fakulteten, men på grund av den ekonomiska situationen var han tvungen att gå till jobbet för att hjälpa familjen.

Offret arbetade på ett diskotek. Han gick till jobbet den 19 november kl 13:30. Sista gången hans familj såg honom vid liv var när han tog en minibuss. Minibussens chofer lämnade av passagerarna innan de anlände till Senkata eftersom det fanns konflikter. Mamma lämnade sitt hem klockan 16.30 för att köpa och vid samma tid såg offrets farbror på TV någon som såg ut hans syskonson död liggandes på gatan. De sökte i sjukhus och bårhus tills de hittade hans livlösa kropp i kapellet. Han hade en kula i huvudet. De säger att militären sköt honom från en helikopter. De vakade honom i två dagar.

Det var totalt 6 döda på den platsen. Grannarna tog kistorna till staden och stötte på militära styrkor med tankar de besköts med tårgaser och skott. Som ett resultat skadades offrets mor och far, bland andra som samarbetade med uppgiften att bära kistorna. Vid tidpunkten för anmälan hade de inte fått läkarhjälp eftersom de saknade resurser.

Läkaren som utförde obduktionen gjorde en skärning på den avlidnes unga människans huvud för att extrahera kulorna. De tillåter inte familjemedlemmarna närvara och de uttagna kulor som visade sig vara dödsorsaken försvinner. Då kulorna försvinner går inte att härröra vilka som skött. De andra människorna hade också dött till följd av skottvapen, kropparna hade kulhål på huvudet, magen och lungorna.

Familjemedlemmar tillhandahåller som bevis: dödscertifikat, identitetskort, 3 foton av den livlösa kroppen som ligger på allmänna vägen. Man ser skadorna som orsakade döden (bilden av hans kropp visades också på TV), handskrivet vittnesbörd av brodern som berättar fakta. Som vittnesbörd:

bror, far och mor. En person hävdar att den avlidne ungdomen skulle ha räddat hans liv och grannar som samarbetade med begravningen och överlevt attackerna.

Död person identifierad med nr 3

PEDRO QUISBERT MAMANI, 37, far till tre minderåriga barn. Offret attackerades när han lämnade arbetet, den 19 november, cirka 16:30 / 05:00 på allmänna vägar, i Senkata, i staden El Alto. Familj och vänner hävdar att användningen av en ryggsäck var ett tecken på att vara misstänkt. Att anses misstänkt har lett till diskriminering. Hans familj säger att de fruktar repressalier eftersom de påstår sig ha fått telefonsamtal med hot och anklagelser. Dödscertifikatet tillhandahålls som bevis, vilket visar som dödsorsak Hypovolemic Shock, Lung Laceration, Thoracic trauma öppet med skjutvapenprojektil.

Död person identifierad med nr 4

MILTON DAVID ZENTENO GIRONDA, 24 år, tredjeårs juridikstudent vid UMSA. Den 18 november gick offret som vanligt till universitetet och på eftermiddagen stannade han i sin flickväns hus på grund av konflikten i Senkata. Han berättade för sin familj genom textmeddelande att han skulle tillbringa natten där. Nästa dag (11/19) deltog han i klasser igen men universitetet tillkännagav att de skulle stänga lokalerna, för att göra en fredlig marsch med vita flaggor. Av detta skäl följer att den unge mannen med för att sedan försöka återvända hem till fots (eftersom kollektivtrafiken inte fungerade). Således, mellan 16:00 och 17:00, när han skulle återvända hem, passerade han förbi massakern platsen där han sköts i huvudet. Myndigheterna tillät inte honom att få medicinsk hjälp, men grannarna tog honom till sjukhuset Corazón de Jesús. Det var fästmän som meddelade familjen att han var inlagd på sjukhus.

Familjemedlemmarna är inte säkra på att såret sköts på sjukhuset begränsades all information. Han förblev i koma, led förlust av hjärnmassa och möjligheten att genomföra en operation för att ta bort spräckta ben och blodproppar för att placera en plack garanterade inte hans återhämtning. Den 22/11 avlider han på sjukhuset. Nästa morgon ingriper FELCC eftersom patienten dog på grund av händelserna i Senkata.

De överför kroppen till kliniksjukhuset för obduktion. En kusin bevittnade förfarandet, det var ett skottsår Baserat på tidigare kunskaper inom fältet kunde det fastställas att det skulle kunna vara en FAL-gevär. Bland bevis som lämnats av familjemedlemmar bifogas dödsattester, skriftligt uttalande om brodern, kopia av medicinska studier, medicinskt intyg undertecknat av Dr. Jiris Quinteros Jorge (mat. J-291) sjukhus Corazón de Jesús).

Död person identifierad med nr 5

RUDY CRISTHIAN VASQUEZ CONDORI, 23 år gammal. Den 19 november mellan 15:00 och 15:30 lämnade han sitt hus för att köpa bröd och sköts. Han överfördes till ett vårdcentral i Zona Panorámica 2 och därifrån fördes han i kritiskt skick till sjukhuset Hospital Holandés. Fallet är för närvarande under undersökning. En obduktion har utförts och en projektil avlägsnades vid intervjun var ballistisk expertis ej genomfört ännu. Vittnen säger sig ha sett projektilen och bekräftar att den var "en 22". Dödsintyget som tillhandahålls som indikerar att han dog den 20 november och Dödsorsaken som fastställs är "skada i övre nervcentraler, hjärnlaceration, traumatisk hjärnskada som penetrerar med skjutvapenprojektil"

Död person identifierad med nr 6

JUAN JOSÉ TENORIO MAMANÍ, en 23-årig ung man, mekaniker och låsesmed, far till en ettårig pojke. Den 19 november lämnade han sitt hus kl. 10:00. Han dödades medan han hjälpte de skadade Eftersom de inte fick ta dem till sjukhuset togs dem till församlingshemmet. Dödsintyg och foton tillhandahålls. Dödsintyget indikerar som dödsorsaker "hypovolemisk chock, lunglaceration, brösttrauma öppet med skjutvapenprojektil."

Död person identifierad med N° 86

EDWIN JAMACHI, 38, hade murareyrket. Far till en son och två döttrar. Den 19 november var han på väg till jobbet och sköts i Senkata. Militären hindrade honom från att få vård.

Död person identifierad med nr 9

CLEMENTE ELOY MAMANÍ SANTANDER, 24 år. Den 19 november dödades han i Senkata när han var på väg till en släkting. Han anlände till sjukhuset Corazón de Jesús med taxi ungefär 14:00 Med två skottskador. Efter en operation dog han 23:05. Clementes identitetskort, klinikräkning och dödsintyg tillhandahålls. Det senare indikerar som dödsorsak "hypovolemisk chock, laceration av iliac-kärl, abdominal bäcken trauma med skjutvapenprojektil".

Död person identifierad med nr 10

JOEL COLQUE PATTY, en 22-årig student, arbetade i ett företag som säkerhet, tillhörde inget politiskt parti. Han var evangelist. Han bodde med sin bror. Tisdagen den 19 november då regeringen skickade 38 lastbilar för att hämta bränsleanläggningen blockerades av grannarna. Joel återvände från arbetet och passerade bara genom närheten till Senkata-anläggningen och väpnade styrkor förtryckte alla människor som passerade genom platsen, med kemiska medel och sköt också med skjutvapen. Den unge mannen drabbades av ett skott. Det fanns ingen medicinsk hjälp som han förblödde till döds. Enligt obduktionen, på grund av lung- och hjärtsvängningar, trauma i thorax öppet med skjutvapenprojektilen.

Skjutningen började ungefär 10 på morgonen (Joel är den första döda offer) till cirka kl. 15. Människor kastade ner väggarna för att ta liken. Sjukhus vägrade ta hand om de skadade, många människor hade kunnat räddas om det funnits medicinsk vård. Det finns många vittnen hänvisar till sättet då dödades på och rapportera också om andra våldshandlingar. Som bevis ger familjemedlemmar: dödsintyg, födelsecertifikat, 3 foton av offret. Även om

inget särskilt vittne identifieras, nämns det att det var många människor närvarande vid avrättningen. Av intervjuerna som genomfördes under besöket framhävs det att i allmänhet morderna har gemensamma mönstren:

- 1) De var offer för de väpnade och säkerhetsstyrkornas missbruk av vapen, i vissa fall skötts offren från helikopter.
- 2) Familjernas offer försäkrar att de drabbade återvände från arbete eller studier och inte deltog i någon form av mobilisering eller demonstration.
- 3) Attackerna var den 19 november på allmänna vägar i Senkata-området.
- 4) Det är samma läkare som undertecknar alla dödsattester.
- 5) Familjerna fick höra om sina döda genom andra familjemedlemmar, vänner eller genom media.

Delegationen fick veta om godtyckligt kvarhållande av elva (11) personer. Efter att ha intervjuat släktingar till de drabbade drog han slutsatsen att arresteringarna i allmänhet uppvisar likheter relaterade till knapphet och godtycklighet i skälen för att motivera frihetsberövandet; väpnade orsaker; överdrivet våld i förfarandena och bristen på en tidigare eller efterföljande rättsordning som garanterar säkerhetsstyrkornas handlingar. Mönster, alla av dem, sammanfaller med de fynd som kommunicerats av IACHR i sina preliminära slutsatser.

Förvarade personer identifierade med nr 1: (tre personer)

Låssmed av yrke, då närstående fick reda på hans situation befann han sig arresterad i "San Pedro" fängelse. Enligt hans familj arresterades han på gatan i Altos centrum natten till lördagen den 9 november. På fredagen utfärdade de det förebyggande kvarhållandet och överförde han till San Pedro-straffanläggningen. Han led fysiskt och psykologiskt våld av polisen under den första natt. Anmälaren stödde sin version med en skannad kopia av förfarandet som inleddes den 28 november ex officio av en särskild utsedd åklagarmyndighet för särskilda brott som leds av åklagaren Sarina Guardia Guardia.

Hans kvarhållande rapporteras, tillsammans med två andra (2) personer (av yrke vaktmästare och murare) för brottet "förstörelse eller försämring av statlig egendom och nationell rikedom" (art. 223 strafflagen i Bolivia). Det faktum att formellt motiverade gripandet sammanfattas enligt följande:

Enligt polisen för förebyggande åtgärder finns en polisintrångsrapport, utförd av Sbtte. Samuel Baptista Mamani och Sgto. 1: e Zenón Condori Mamani, daterad den 9 november 2019, kl 01:00 En massa rasande människor attackerade med stenar på FELCV: s anläggningar, vilket kränkte huvuddörren så att de lyckades komma in med pinnar och stenar. Personalen var tvungen att söka tillflykt innanför dessa anläggningar och be om förstärkningar till patrullradiostationen, som nästan omedelbart kom till deras hjälp. De lyckades gripa tre personer som försökte fly från scenen, dessa kändes igen av CBO. Juan Yujra Gutiérrez, som ansvarar för celler inne i anläggningen. Han skulle ha gömt sig bakom ytterdörren. Skadorna på enheten var trasiga glas på kontoren, spränga datorer och skrivare som var inne på kontoren, två skåpbilars trasiga speglar och vindrutor en motorcykel som var på FELCV-gården. De gripna togs till FELCV-enheter.

Förvarade personer identifierade med nr 2: (fyra personer)

Omyndig 18-årig gripen. Vid intervjun med hans familj satt han kvarhållen på rehabiliteringscentret för minderåriga. De uttrycker att han har psykiska hälsoproblem. Familjen rapporterar att han arresterades tillsammans med andra människor i La Ceja, nära linbanan. De anklagades för upplopp och allmän förstörelse i området. De säger att det är en "påhittad orsak" för att stoppa dem. Veckan före intervjun kunde de besöka honom i interneringscentret. De fann honom skakande med tydliga tecken på tortyr. Hans ansikte var svullen och hade bundna händer med ståltråd.

De lägger ansvaret på polisen som arresterade honom över hans situation. De rättsliga myndigheterna tillåter inte dem få tillgång till all dokumentation. De informeras inte heller om ifall brottsutredningen pågår. Vad de däremot är säkra på är att de försöker hitta på en orsak som motiverar berövandet av hans frihet. I samma dokument som innehåller informationen om den kvarhållna personen nr 2 anges detaljer om tre (3) personer som är frihetsberövade. Offren är två bröder och en syster som har berövats friheten sedan den 11 november och den 15 november. En av dem är analfabet.

Syskonen är frihetsberövade från de nämnda datumen ovan. De finns på tre olika fängelser. Familjen rapporterar att de drabbats av misshandel och tortyr. De säger att de arresterades på gatan på väg till jobbet. I samma förfarande arresterades cirka 40 personer som överfördes till polisen. Enligt deras släktingar anklagas de för en sergeants död, förbränning med bränsle och terrorism. De arresterade offren tvingades att byta om kläder och ta på sig kortsäkra västar. De anklagas för brott som förvärrad rån, kriminell förening, kriminell organisation, otillåtet vapeninnehav eller olagligt beteende.

I samband med anmälan om tortyr och skador följer det kopior av dokumentationen som utfärdades av sjukhuset Municipal Modelo Boliviano Japonés och sjukhuset Municipal Boliviano Holandés, vilket bevisar en skottskada i låret på ett av offren. Hon var inlagd på sjukhus från den 20 till 23 november efter en kirurgisk ingripande.

Förvarad person identifierad med nr 3

Arresterades den 19 november, mellan 14.00 och 15.00 tiden. Vid intervjun tillfället var han i San Pedro-fängelset. Enligt hans familj arresterades han mellan 14.00 och 15.00 e.m. sex (6) kvarter från Senkata-anläggningen. Han hade lämnat sitt jobb för att ta lunchpaus. Han arresterades av poliser medan han pratade i en mobiltelefon. Den straffrättsliga utredningen finns på åklagarmyndigheten i La Ceja. De anklagar honom för terrorism och de försäkrar att advokaten på interneringscentret föreslog honom att erkänna brottet och skriva på en bekännelse. Under hans internering säger familjen att han blev slagen på huvudet och lidit tortyr. De försökte lämna in en anmälan som inte mottogs.

Förvarade personer identifierade med nr 4: (två personer)

Två (2) bröder som arresterades den 11 november kl. 17:00 i Faro Murillo av grannar som senare tog dem till Regemente nr 3. De anklagas för mordbrand. Det var civila som attackerade dem. De var extremt våldsamma och blev slagna tills de svimmade. Personen som intervjuas, en släkting till offren, säger att hen kallades till ombudsmannens kontor för att gå till interneringscentret tisdag 12 eftersom de skulle återfå sin frihet. Hen kunde delta endast på onsdagen den 13:e och efter att ha väntat 12 timmar blev hen ombud att lämna utan att få någon information.

Förvarad person identifierad med nr 5:

Arresterades av polisen när hon skulle köpa bensin från Senkata. Polisförfarandet var våldsamt samtidigt som de avfyra dödliga vapen. Tillsammans med familjens offer vittnade offret att de greps en person till.

När det gäller frihetsberövanden angav IACHR att:

- Hundratals människor arresterades mellan protesterna och delegationens besök. Baserat på en rapport som lagts fram av statsadvokatbyrån konstaterade de att majoriteten av de kvarhållna personerna befinner sig frihetsberövande i förebyggande syfte. Arresteringarna i flera fall saknar domstolsbeslut utan genomförts som en förebyggande polisåtgärd av lite eller inget juridiskt stöd.
- Det finns information om att polisen den 22 oktober skulle ha gripit minst 21 ungdomar bland dem som demonstrerade.
- Ombudsmannen dokumenterade att han den 12 november hade genomfört kontroller i cellerna på specialstyrkan för kampen mot brott - FELCC, där han hittade 28 personer arresterade, inklusive 4 barn under 18 år, för händelserna i protester från Satellite City i El Alto.
- Statsadvokatbyrån informerade i DGFSE-rapport nr 153/2019, att fram till den 26 november hade 364 personer arresterats med anledning av våldet före och efter valet. En hög andel fängslade utan ett tidigare domstolsbeslut, många av dem är fortfarande frihetsberövade fram till IACHR:s Communiqué (10/12).
- Hans tekniska team kunde i sitt besök i rättscellerna vid Inrikesdepartementet i La Paz verifiera att man inte håller ett fullständigt eller noggrant register över de människor som har berövats frihet i detta sammanhang.
- Ombud fick upprepade rapporter om handlingar av fysiskt och verbalt övergrepp, som misshandel, påklag, förolämpningar, hot eller liknande, som påfördes människor vid tidpunkten för gripande av den offentliga styrkan. I detta avseende noterar IACHR ombudsmannen i sin rapport av den 22 november, där det anges att bland gruppen fångar som besöktes i FELCC-cellerna hade 18 skadades i olika delar av kroppen, 2 av dem allvarliga. De åsamkade skador krävde läkarvård som nekades.
- I San Pedro-fängelset i La Paz rapporterade vissa fångar till IACHR att de blev slagen och förolämpade av poliser vid tidpunkten för deras arrestering, samt att de tvingades på knä och andra fysiska trakasserier.
- Tjänsten för förebyggande av tortyr (SEPRET) i Bolivia fördömde att personer som arresterats under de senaste veckorna skulle föras till andra platser än fängelser. I dessa inofficiella fängelser att många frihetsberövade, där de skulle ha blivit straffade fysiskt, blivit besprutade med gaser, slag och andra attacker mot deras integritet.
- Det finns information om hot och attacker mot de frihetsberövade personer samt vetenskapen om bristen på en detaljerad registrering vid tidpunkten för tillträde av personer som förs till dessa interneringscentra. Dessa människor löper hög risk att bli offer för tortyr eller tvingande försvinnande utan att det går att bevisa vem eller vilka som är ansvariga.

IACHR fördömde med eftertryckt båda massakrerna (Sacaba och Senkata). De uttryckte att massakrer, i kraft av antalet människor som förlorade sina liv på samma sätt, tid och plats och på grund av att de begicks mot specifika gruppmedlemmar. Dessutom ansåg de att mönstren för de åsamkade skador ger allvarliga indikationer på utövande av exekveringsmetoder. Det bör noteras att identifiera möjliga vittnen och erhålla deras

erkännanden i samband med att de avlider under utredning är en av de vägledande principerna som fastställts av den interamerikanska domstolen när man anser att ett dödsfall kan handla om ett avrättande». Utöver ovanstående angav IACHR att:

- De fick reda på att från och med 27 november bragts 36 människor om livet i Bolivia.
 - De fick riklig information om två massakrer som begicks i Sacaba och Senkata den 15 respektive 19 november där minst 18 personer förlorade sina liv.
 - De bekräftar att massakern i Senkata inträffade den 19 november, efter att en grupp MAS-anshängare gjorde en blockad kring kolväteverket i Senkata-sektorn, i El Alto.
 - Människorna som demonstrerade skulle ha rivit en av anläggningens omkretsväggar, så de förtrycktes med skjutvapen av polisens och arméns gemensamma styrkor.
 - De hävdar att nio personer dödades av skottpåverkan: Devi Posto Cusi, Pedro Quisberth Mamani, Edwin Jamachi Paniagua, José Colque Patty, Juan José Tenorio Mamani, Antonio Ronald Quispe, Clemente Mamani Santander, Rudy Cristian Vásquez Condori och Calixto Huanacu Aguilar.
 - Bland de omkomna finns flera personer som tydligen inte deltog i blockaden utan bara passerade området på väg till sina hem eller jobb.
 - Många sårades också med skottskador, slag, gasinhalering och andra relaterade orsaker och behandlades på olika sjukhus i El Alto.
 - Liksom med massakern i Sacaba har vissa offentliga tjänstemän, både kriminaltekniker och polis, ifrågasatt att kulorna som dödade dessa medborgare har skjutits av myndighetsvapen.
 - Enligt offentliga uttalanden och före IACHR, offren själva hävdade att de demonstrerade offentligt utan våld och utsattes för förtryck med skjutvapen av statliga agenter.
 - Det har också förekommit offentliga klagomål om försvinnandet av flera livlösa kroppar av människor som skulle ha dött i samma massaker, som skulle ha samlats in av statliga agenter utan att ha hört talas om de döda igen. I synnerhet rapporterades det till IACHR att detta var fallet med en bondkvinna och en flicka på cirka 12 år, bland andra. Offren för denna massaker påpekade konsekvent att de döda var många fler än de nio som hittills har rapporterats.
 - Utöver de dödsfall som registrerades i massakrerna i Sacaba och Senkata hörde det tekniska teamet anklagelserna om mordet på Beltrán Paulino Condori Aruni, 21, och Percy Romel Conde Noguera, 32, som dödades av skjutvapen. Juan Marín Félix Taco, 18, vars dödsorsak inte har fastställts. Dessa dödsfall är under en protest som invånarna i Ovejuyo, Pedregal, Rosales och Chasquipampa höll i La Paz, mellan den 10 och den 11 november. Enligt informationen från ombudsmannens kontor, dessa dödsfall, liksom flera skador på människor, producerades under polisens och militärstyrkornas intåg till platsen för protesten. Det förekom överdriven och oproportionerlig användning av den offentliga styrkan i detta incident.
 - Samma dag inträffade Miguel Ledezma González, 24, död, uppenbarligen på grund av en påverkan av icke-reglerande metallpellets, i en konfrontation med polis och militära styrkor i Sacaba.
 - Ombudsmannen informerades om flera människors död under våldsamma konflikter mellan olika grupper av individer i samband med protesterna, till exempel döden, den 11 november, av Filemón Soria Díaz, 45, vars kropp hittades i Cochabamba bunden i händer och fötter. Han skulle ha dött genom kvävning med ett rep.
- Den 12 november dog Juan José Mamani, 35, i Cochabamba, efter att ha blivit misshandlad till döds av en grupp människor. Marcelino Jarata Estrada dog i Potosí på grund av en

skjutvapenpåverkan. I Santa Cruz, i Montero-området, dödades den 30 oktober Mario Salvatierra och Marcelo Terrazas av skottsador, liksom den unga Roberth C.S., som sköts den 13 november i samma stad. Dödsfallen inträffade under sammanstötningar mellan människor som genomförde blockader och anhängare av grupper av motståndare till MAS, där tydliga prickskyttar fanns med.

Attacker mot integriteten och förtrycket av offentliga demonstrationer

Delegationen noterade den absolut oproportionerliga användningen av våld för att undertrycka offentliga demonstrationer. I detta sammanhang kan flera kränkningar av mänskliga rättigheter bevisas, inklusive allvarliga skador, tortyr, våldtäkt och sexuella övergrepp från medlemmarna av de beväpnade och säkerhetsstyrkorna. Som nämnts beskriver berättelserna och bevisen som samlats in den förskräckliga användningen av skjutvapen, tårgas, skjutning från helikoptrar, skjutningar från militära fordon och slag mot demonstranter spridda med våld.

De rapporterar också bristerna i medicinsk vård från offentliga sjukhus, rollen av läkare som tillåter internering och förhör av sårade fångar. På privata anläggningar har de högt kostnaderna för kirurgiska ingripanden som de som var drabbade var tvungna att genomgå. Användningen av skjutvapen resulterade i skador på delar av offrens kroppar som anger att användningen av dödliga vapen under förfarandet har missbrukats och strider mot grundläggande principer, såsom de som anges i "Principerna och Grunder för användningen av våld och skjutvapen av tjänstemän som ansvarar för att verkställa lagen" av Förenta nationerna (art. 9, 11 b och c, bland andra).

I de genomförda intervjuerna hann vi med vittnesmål från 17 personer som skadats av projektiler som skjutits av väpnade styrkor och polisstyrkor.

Skadad person identifierad med nr 1:

Offret är en murare, ensam försörjare i familjen. Han sköts i vänsterarm den 11 november. Han nekades allmän sjukvård. Han fick dålig läkarvård och opererades kirurgiskt 8 dagar efter det inträffade. Han kan inte längre arbeta. Han deltog inte i demonstrationen. Mellan klockan 10 och 11 träffades han av en kula som bröt hans arm. Han säger att han inte deltog i demonstrationen utan var ute och köpte frukt och grönsaker. Han försökte få vård på vårdcentralen i Villa Dolores men han vägrades hjälp. Sedan tillsammans med andra skadade personer åkte de taxi sjukhuset Hospital Holandés. De yrkesverksamma där som ville inte heller hjälpa dem. De ansåg att de var tvungna att de måste lida för att de "partimedlemmar av ondskan", även om de sa att de inte hade någon partipolitisk tillhörighet. Fram till kl. 13 led han av blodförlust utan läkarvård liggandes på en bår. Han var inlagd på sjukhus i 8 dagar, med kulan placerad i kroppen. Familjen var tvungen att köpa alla mediciner, bomull etc., eftersom sjukhuset inte täckte dem. Det vård han fick har haft en ungefärligt kostnad på 20 000 bolivianer.

Han opererades efter åtta dagar och var kvar på sjukhuset sex dagar till. Han bad om att få kulan som extraherades men nekades det.

Han vet inte vem som sköt honom. Så hans huvudanspråk är till myndigheterna för bristen på adekvat medicinsk vård, diskriminering inom vårdsektorn som han led, hot och trakasserier. Offret tillhandahåller som bevis på fakta skjortan han hade på sig när han sköts, med kulhål och blodfläckar (bifogade kopior). Foton av röntgenbilderna som togs. Han säger

att hans vänstra arm är i riskzonen för skadan och att hans ekonomiska situation inte tillåter honom att stå för alla utgifter.

Skadad person identifierad med nr 2:

Mekaniker, försörjare. Han sköts de 11 november. Kulan kom in ovanför armbågen, på baksidan av hans vänstra arm och gick ut. Han nekades allmän sjukvård. Han fick dålig läkarvård och genomgick operation 7 dagar efter det inträffade. Hans arm riskeras för såret. Han deltog inte i demonstrationen. Medan han blev internerad träffade hans fru IACHR. Han berättar att den 11 november kl. 17.00 arbetade han hemma på Avenida Periférica. Det är ett avlägset område utan trafik. Hans grannar vaktade sina hem för att förhindra på plundring kl. 16.00. När detonationerna av vapen började höras, gick hans far ut för att samla sina får och han sprang efter för att hjälpa honom. Han kom 3 kvarter från konfrontationen mellan polis och grannar. Först såg han de vita gaserna som spreds utomhus. Han uppskattar att det fanns nio patruller lastbilar och polisbilar och 9 polismotorcyklar, med två agenter i vardera. Det fanns fortfarande ingen militär. Han hävdar att polisen sköt direkt mot folkmassan. När de återvände hem, med sin far springande framför sig, kände han ett hårt slag i armen som han trodde var en sten eller en burk bensin, men när han såg blodet visste han att det var något annat.

Hans hand började blöda och han förlorade medvetandet. Hans far släppte fåret han bar och hjälpte honom andra grannar hjälpte till. De band ett hårt trasa på armen och det stoppade blödningsen lite.

De satte honom i en bil och korsade blockeringarna tills de nådde en vårdcentral som inte gav vård. Därifrån åkte han till sjukhuset i Vallivianas-området även de vägrade ge vård. Efter 7 timmar anlände de till ett privat sjukhus, FIDES. Hans smärta var då olidlig sjuksköterskorna som tog emot honom tog honom till akutmottagningen och satte på bandage. Läkaren berättade för honom att eftersom han var från MAS, "låt Evo läka dig" och så gick han det var därför sjuksköterskorna bara satte på bandage. När hans fru anlände gick de till holländska sjukhuset, men de hade inga pengar att betala (200 bolivianer) på sjukhuset. Han blev inlagd i 14 dagar, efter 7 dagar blev det operation. Kulan gick in och gick ut ur armbågen.

Offret tillhandahåller som bevis på sina uttalanden, kopia av medicinsk intyg; röntgenbilderna som visar frakturerna; skriftlig kopia av medicinsk rapport; I den skriftliga redogörelse för händelserna; foton av skadan; fakturor för betalningar gjorda av radiologi och plattor. I hans redogörelse av händelserna betonar han orsaken till varför han närmade sig konfrontationen (hjalpte sin far att ta ut sina tre får som betade). Han sprang och sköts i bakifrån skottet sårade hans högra arm. Han understryker att de på sjukhusen diskriminerade honom för "masista" och för att han inte hade pengar. Han föreslår som vittnen sin far, hustru och en person inom sjukvården.

Skadad person identifierad med nr 3:

Kvinna, minderårig, student. Hon fick en kula i huvudet den 11 november i La Ceja. Hon hävdar att polisen började skjuta "obehärskat." Hon genomgick en brådskande operation och var inlagd en vecka på sjukhus.

Hon säger att hon var med sin mamma på bron, i La Ceja, ungefär 10:40. Det var upplopp mellan demonstranter och polis som förtryckte. Ögonblick efter att hon började springa sköts hon av polisen. Kulan gick in och kom ut. Jag kunde inte gå. Hennes bror hjälpte henne att gå, tills hon inte kunde mer. En man hjälpte henne, men hon blödde fortfarande och

förlorade medvetandet. De tog en taxi med sin mor, sin bror, en man, en dam och en ung man skadad i handen.

De tog emot henne på sjukhuset, de behandlade henne akut. De gjorde ett ultraljud och därefter operation hon lämnade rummet kl 15:00. Hon var inlagd på sjukhus i en vecka och fick gå hem den 18 november.

Tillhandahåller som bevis en kopia av: sjukhusblad; identitetskort (ackrediterar att hon är minderårig, liksom en ultraljudrapport); antagning ultraljudrapport; identifieringsformulär eller referensformulär; fotografier (bevis på konsekvenserna av skadan och blödningen) och videor vid lindring och inläggning på sjukhuset;

kostnadsräkningar. I ultraljudsrapporten (echo dopplerundersökning av den nedre vänstra delen) som utfördes vid det nederländska kommunala bolivianska sjukhuset ovan för att sluta slutsatser

som presenterar. Signerad av Dr. Edgar S. Pérez R. (radiolog, CMB P-276 MP P.575)

Identifieringsformuläret (bilaga nr 1, formulär nr 1. Referens). Uttrycker att patienten tas in via räddningstjänsten, hemodynamiskt instabil, hypovolemisk chock, med vänster benskada med riklig blödning.

Med hypertoni och takykardi. Nödoperation utförs för att kontrollera skador, i vilket protokollet är bifogat.

Indikerar som presumtiva diagnoser: a) hypovolemisk chock; b) perifert vaskulärt trauma (av projektil). Signeringsläkare: Dr. Marvel Gaspar Paredes. Formuläret för sjukhusinträde visar dagen för inläggningen (11/11/2019, kl. 14:00) och dagen för utskrivning (11/20/19, 08:00).

Signera samma läkare

Gaspar Paredes och försäkringsassistenten för det holländska kommunala sjukhuset Boliviano. Han föreslås som möjligt vittnen att bevisa sina ord till sin mor, bror till kvinnan som hon delade sjukhusvården med.

Skadad person identifierad med nr 4:

Offret lämnar inte personuppgifter av rädsla för repressalier mot sig själv och sin familj.

Skott skadades på höger fot den 11 november, då han skulle till arbetet. Skjutningen gjordes av polisen. Han deltog inte i demonstrationen på den plats där han skadades. Han var utan läkarhjälp under en vecka och vid intervjun hade han ännu inte genomgått operation av rädsla för polisförföljelse. Han hördes av IACHR.

Han berättar att han på måndag 11/11 gick till fots till jobbet. När han kommer till La Cejas bro (Puente Grande) var det en demonstration. Civila poliser sköt honom i höger fot varpå han svimmade. Människor som var på plats hjälpte honom. Han var en vecka utan läkarvård. När han väl tog sig till sjukhuset kontrollerades han och skulle vårdas men skulle efteråt lämnas till polisen. Han tvingades att fly av ekonomiska skäl och rädsla för förföljelse var han vid tidpunkten för intervjun utan läkarvård och måste opereras. Han anser att ansvaret för hans situation är civil polisens såväl som avsaknad av läkarvård. Han vidtog inte rättsliga åtgärder av rädsla för förföljelse. Han lämnade en redogörelse endast till IACHR-kontot som tillgängligt bevis på det faktum med: 1) kopia av den utförda radiografin på sjukhuset; 2) sko med ett hål (det är det inte); 3) blodiga byxor och strumpor (ej bild); 4) kulan (IACHR tog den); 5) kopia av identitetskort.

När det gäller bedömningen av riskläget kan man se att: 1) höger fot är i riskzonen; 2) medicinsk försummelse; 3) polisjakt.

Skadad person identifierad med nr 5:

Offret är en murare. Sköts i hans vänstra ben den 11 november. Han deltog inte i demonstrationen. Han behandlades på sjukhuset Hospital Holandés där sydde de såret. Han var inlagd på sjukhuset i två (2) dagar före utskrivning. För brist på pengar du behöll sjukhuset hans dokumentation. Slutligen fick han hjälp av Röda korsets läkare.

Vid intervjun med delegationen rapporterade han att den 11 november, cirka klockan 10:00, åkte till sin arbetsplats - mot "multifunktionella" Alto- och på bron, Puente Grande i Las Cejas sköts han med en pistol medan de förgasades. På platsen var det en demonstration i vilken han inte deltog.

När han skjuts svimmar han. En ambulans kör honom till holländska sjukhuset, där de sydde hans sår och blev inlagda på sjukhus två (2) dagar tills han släpptes. Under hans sjukhusinläggning ville civil polis ta ut honom för att gripa honom. Två läkare gömde honom för att undvika arrestering. Som ett resultat av hans skada har han ingen styrka att gå. All hans dokumentation förvaras på sjukhuset tills de får betalt. Senare tog Röda Korsets läkare bort sömmarna. Han anser att Fernando Camacho och polisen är ansvariga för förtrycket och avfyrandet av skjutvapen. De bevis han lämnar är: 1) foton av identitetskortet och benskador; 2) Röntgenstrålar av lesionerna som hålls kvar på sjukhuset. Beträffande bedömningen av riskläget: 1) det vänstra benet är i riskzonen (nerv i två delar); 2) hot om internering; 3) ekonomisk situation, som inte tillåter han att arbeta och möta utgifter.

Skadad person identifierad med nr 6:

Offret arbetar inom underhåll och är en oavslutad systemutbildning. Han skotts i benet (skenben och fibulafraktur) av trafikpolisen den 11 november, på väg till jobbet. Han opererades kirurgiskt, men har inga pengar för att köpa nödvändiga föremål för en ny operation. Sjukhuset behöll hans medicinska rapport.

Fakta i fallet säger han är att den 11 november skulle han arbeta med underhåll. Han såg (...) på platsen. Han återvände hem (...) det var mycket rök. (...). Hans fot började (...) och han blev rånad. De kunde inte hjälpa honom. (...) skott av Mauser. Den slet isär hans ben. Den första operationen kostade 2000 dollar. Pengarna räcker inte för att köpa en ny spik (21 000 bolivier). När det gäller tillgängliga bevis sade de vägrade lämna hans medicinska rapporter. Bifoga två foton som bevisar benskadorna och kirurgiska ingrepp.

Skadad person identifierad med nr 7:

Skott skadad i vänster ben (fibulafraktur). Han har inte genomgått operation på grund av brist på pengar. I förhållande till fakta rapporterade han att han blev skjuten i vänstra benet och led av smalbensbrott. För att den ska kunna fixas måste han skaffa en "golfklubb" -platta med fjorton (14) hål för ett värde av 14 000 bolivianer. Ombudsmannen och Caritas har kontaktats. Som tillgängligt bevis lämnar han en kopia av det medicinska receptet som begär silverfärgad "golfklubb", daterad 20 av 11 2019, undertecknad av Dr. Javier Mendoza Espindola (MP-M 1459 MPCM M-546); kopia av identitetskort.

Skadad person identifierad med nr 8:

Offret är en kvinna som drabbades av skott i huvudet som polisen sköt från en helikopter den 19 november. Hon deltog inte i demonstrationen. Hon behandlades på ett privat sjukhus.

Beträffande fakta sa att hon tisdagen den 19 november omkring 14:00 gick ut med sin syster men de deltog inte i marschen. Militären och polisen började skjuta från helikoptern. Hon ringde sin far och kände ett ljud i örat. Hon gick fram till (...) till en man för att få hjälp.

Det var mörkt. Hon insåg att hon blödde. De fortsatte att skjuta och de gömde sig i en kiosk. De tog henne till vårdcentralen Centro 79 då hade hon svimmad. De gjorde rent såret. Hon överfördes till sjukhuset "...", de visste inte om kulan var kvar i huvudet. Klockan 17:30 gjorde de en (privat) tomografi. Det fanns ingen kula, den gick in och ut. Hon hade inte heller någon spricka i huvudet. När hon återvände till kliniken för efterkontroll kom FSE och förhörde henne. Hon berättade allt - att hon inte var med på marschen. Läkarna varnade till polisen för att hon hade en skottskada. Hon gick till slut till ett privat sjukhus klockan 9 där hon betalade för vården. Hon uttrycker att det finns en ung man med huva i (...) som vaktar henne varje dag. Hon har sin systers vittnesmål.

Skadad person identifierad med nr 9:

Sköts i armen den 19 november. Han deltog inte aktivt i demonstrationen. De har falsk anklagad honom för terrorism. Han rapporterar att han den 19 november arbetade med att sy. Hans mamma gick ut på jakt efter ... Senkata ... förtvivlad för sin mamma som han inte visste var hon var, gick han ut för att leta efter henne. När han kom fram (...) närmande han sig en sårad kvinna. Militären avfyrade kulor och människor kastade stenar. Detta hände omkring 19:00 med de sköt honom och förde honom till vårdcentral. De allvarligt skadade behandlades. Konfrontationen avslutades med kulor mot stenar. Läkaren sa till honom att han måste veta ... till vilket sjukhuset ... Han hävdar att behandling försenades på grund av diskriminering. Det som händer här måste ut. Han tillhör inte något parti men regeringen tillskriver alla terrorism.

Skadad person identifierad med nr 10:

Offret är en skraddare och musiker. Polisen sköt honom med en pistol i benet den 11 november. Han deltog inte i demonstrationen, han sköts när han förflyttade sig med cykel. Han opererades på sjukhuset Hospital Holandés. Han drabbades av läkarmisshandel i sjukhuset före operationen kom in i hans rum civil polispersonal. Han gick ut för att han skulle köpa material för sitt jobb den 11 november. Han cyklade mitt i förgasningen, han såg att människor kastade sig till marken. Han fick en kula i höger ben av polisen. Människorna hjälpte honom med att stoppa blödningen med hård knutet band. Han överförs till sjukhuset Hospital Holandés. Han blev illa behandlad av läkare, de banade honom "så att de åker dit". Flera civila kom in i rummet, polisens och andra okända. Efter mycket om och men fick han äntligen en operation. Han har inte kunnat inte återvända till jobbet hittills. Han är skuldsatt med en bank men har inte kunnat betala av sin skuld eftersom han inte kunnat jobba. Han har som bevis med en blodfärgad byxa med projektil (foto), Bevisen låg i väskan han hade med sig. de öppnade aldrig väskan där kläderna han använde den dagen för förtrycket skedde, foto av sår.

Skadad person identifierad med nr 11:

Offret är sextio (60) år gammalt. Skotts i benet som inte tillåter honom gå (datumet är inte där). Håller polisen ansvarig. I förhållande till fakta rapporterade han att de i en mobilisering förgasade på torget, Plaza Murillo. Den måndag under en nattvakt, på ett torg med frivilliga som kom från landet för att demonstrera. Han har ett sår på benet som inte tillåter honom gå. Det räknas som bevis tillgängliga bilder publicerade i Bolivias Bolivia 365 och FBentretenete.com

Skadad person identifierad med nr 12:

Offret av ett skjutvapen som sköts av polisen den 11 november. Han är familjeförsörjare men armskadorna hindrar honom från att arbeta. Han deltog inte i någon demonstration. Han blev misshandlade på sjukhuset, blev kvar sju (7) dagar på sjukhuset. Han tvingades köpa alla artiklarna för operationen. På frågan vad som hände? säger han att han den 11 november klockan 09:30 lämnade sitt hem för att köpa läkemedel. Han gick fem kvarter och när han svängde in på Avenida Juan Pablo Segundo mötes han av att polisen sköt tårgaser. Han var tvungen att gå förbi för att komma till sitt hus. Plötsligt började de skjuta, människor föll, en kula träffade honom i armen. Han blev rädd och flydde. Han räddades när han skrek hjälp, de som kom band om armen och förde honom till sjukhuset. Där såg han många sårade. De behandlade dem dåligt. Kulan drog igenom handleden och gick igenom radion och förstörde hans ben. Han var inlagd sju (7) dagar. Han var tvungen att köpa en platta för sju (7) tusen bolivianska pesos på grund av sin skada kan han inte arbeta. Hans nerver är skadade och kan inte röra fingrarna. Läkarna hotade honom att överlämna han så att han skulle gripas.

De försökte lämna in klagomål men hans anmälan har nekats.

Han tillhandahåller som bevisfoton på skadorna på armen, kvittot för plattan för att ersätta den skadade biten av benet, medicinkvitton, foto av strålterapi, sjukhusblad, brev skrivet av offret, foton. Han räknar också som vittnen tre (3) av hans kolleger som skjutits samma dag, inlagda med honom på sjukhuset, Hospital Holandés.

Skadad person identifierad med nr 13:

Offret är 19 års. Han fick ett vänstert lårsår från en pistolprojektil den 19 november. Han behandlades på sjukhuset, Boliviano Holandés och Agramont-sjukhuset. Det räknas som tillgängliga bevis sjukushistoria från Boliviano Holandés.

Skadad person identifierad med nr 14:

Offerkvinnan fick ett handsår av en skjutvapenprojektil medan hon höll en mobiltelefon nära huvudet (datum är inte där). Hon deltog inte i demonstrationen. Läkarvården var dålig. Hon var tvungen att stå för höga utgifter för att kirurgiskt rädda sin hand. Hon förhördes av polispersonal medan hon låg på sjukhus.

I förhållande till fakta sa hon att hon har en salchipapa-kiosk framför Estanka. På morgonen bestämmer hon och hennes man att köpa förnödenheter till kiosken. Situationen var lugn. De lämnade hemmet klockan 11 på morgonen. Där hörde de närvaron av helikoptrar och ser förekomsten av militär i området, vid dörren till företaget framför ingången. De beslutar sig för att återvända hem på grund av den oro som situationen skapar. Systemet ringer henne på telefonen, de pratar i några sekunder när hon känner en brinnande känsla i handen. Hennes man föreslår henne söka vårdhjälp. Hon känner en mycket stark smärta och börjar se blod.

Därifrån åker de till hälsocentret i Panoramic-området. Läkaren som behandlar henne känner henne för att hon besökt vårdcentret 25 där hon alltid behandlas. De gör röntgenstrålar och där syns att det finns kvar element i handen, eller åtminstone spår av element i handen. De berättar för henne att det ser ut som skottskador. De måste flytta henne till en annan plats för att operation. Ambulansen dröjde. På sjukhuset opererade de äntligen hennes hand. Under operationen visade sig att hon fick tre ben förstörda, och för att kunna reparera dem var hon tvungen att ta ben från hennes höfte, det vill säga, hon fick göra ett implantat.

Frågan är kostnaden för rekonstruktions plattor. Läkemedlen är täckta, men det behövs plattor för att kunna ersätta ben i handen. De kostar fem tusen (5000) bolivianos som hon inte har. Hon säger att hon någon gång intervjuades, hon vet inte vem det var. Vid ett tillfälle talade han i telefonen och svarade "ja överste", vilket kan tyda på att det var en polis. De fick mig att signera något, men de lämnade ingen kopia till henne. Hon kom också ihåg att medan hon var under den postoperativa perioden, hörde hon kirurgen som sa: "Dessa blockerare, som för 20 bolivianer blockerar, och sedan måste vi rädda dem och göra mirakel." Hon kom också ihåg att en städarbetare berättade för henne att om hon var från Senkata så skulle polisen gripa när vid utskrivning.

Skadad person identifierad med nr 15:

Sköts av armén den 19 november. Student och idrottsman p.g.a. skadan kommer han inte att kunna tävla igen. Läkervården var dålig. Han förhördes av polispersonal medan han låg på sjukhuset. Han försäkrar att sjuksköterskan som hjälpte honom sanktionerades och arresterades.

Han rapporterar att han tisdagen den 19 november var hemma. Han lämnade hemmet cirka klockan 16:30. Han var nära Senkata. Han träffade mamman, men han bestämde sig för att stanna lite längre på gångbron (grön bro). Han anlände efter 16:30 och sköts klockan 17.00. En man hjälpte honom. Det var en sjuksköterska som hjälpte honom med akutvård. Han tog honom till ett hus. De gav honom läkemedel när han nästan svimmade. En halv timme senare kom en ambulans som tog honom till sjukhuset. De tar honom till Korea-sjukhuset där han stannade i två nätter. Läkaren sa till honom att han inte kunde ta ut kulan. Det var nog den 20 eller 21. Nästa dag åkte han hem för på det sjukhuset tänkte de inte ta ut kulorna. De gick ut för att leta efter ett annat sjukhus. De säger till honom att det måste vara på ett annat privat sjukhus. I IRENE (privata sjukhuset) gjorde de några studier, de tog tomografi men sade senare att "polisen måste meddelas."

Därför kom till sjukhuset Japones. När han kom dit var där fyra (4) civila poliser som frågade ut honom. De sade att beroende på vad han hade att säga skulle det bestämma om han skulle föras till fängelset "San Pedro". De hotade med att gripa honom. Där började han gråta. Civil var vid ingången och sa "skyll på din president. Berätta att han skickade er" han sa nej, för det var ingen som skickade honom. Ingen annan var på platsen.

De hotade gripa även mamma men hon sa att hon också mådde dåligt. Polisen trodde då att hon också var skadad och lät henne gå. Den 28 november fick han höra att kulan inte kan tas ut. Läkarna sa till honom att han kommer att kunna göra allt att han inte kommer att ha problem. Ingen hälsade på honom på sjukhuset. Men en rumskamrat hade utfrågats.

Förklarar att han har i kroppen är en kula. Det finns studier, radiografi och tomografi som sjukhuset har i sin besittning. Till frågan om han har kontakt med sjuksköterskan som hjälpte honom svarar han nej. Men han vet att han arresterades, att de har honom inlåst. Att det finns en video som går runt och där identifierade vi honom på den video (det finns ett foto av videon).

En annan rumskamrat tillade flera kommentarer som var viktiga: Kom ihåg att sjuksköterskan sa till oss och tala om och säga att de var kulor inte pellets. En annan dam tillägger att sjuksköterskan redan skulle ha blivit sanktionerad till 30 års dom Han säger att han är rädd för att polisen ska gripa honom. De har inga rättsliga nyheter. Han är bekymrad över sina studier och idrott. Han vill tävla igen, för varje tävlingstillfälle representerar en ekonomisk inkomst på 100 bolivianer och kommer inte längre att ha den möjligheten. I skolan fick han höra att mamman måste be om ett intyg.

Skadad person identifierad med nr 16:

Skott i foten (det finns inget datum). Han deltog inte aktivt i demonstrationen. Han hävdar att han var på platsen och tittade på när de började skjuta. Han sköts i foten. Ger som bevis fotografier av såren.

Skadad person identifierad med nr 17:

Offret drabbades av en skottskada (datumet är inte med). Han behandlades dåligt på det japanska sjukhuset. Slutligen fick han hjälp av Röda korset. När det gäller det inträffade uttrycker den intervjuade personen att hans ex-fru ringde honom från La Planta vid en smal ingång La Chocada. Väl där ser han att det kommer soldater. Hans bror kom från området där de var tidigare och sköt honom i höger foten. Han gick till det japanska sjukhuset och fick tre (3) sting och därefter blev de utkastade. Senare fick han hjälp av Röda korset.

IACHR hänvisade också till det ospecificerade antal människor som skadades till följd av våldet i Bolivia. För OAS: s menar att antal sårade helt klart överskrider 800 personer och kommer att visa sig vara mycket högre senare när fullständiga register över offren konsolideras. Han säger också att:

- Många av dessa offren skulle ha skadats av polisen och de väpnade styrkorna under förtrycket av marscher och demonstrationer, vare sig det var med slag, skott, tårgas eller trubbiga föremål. Denna siffra inkluderar människor som skadades under massakern i Sacaba och Senkata.
- Många av de skadade har fått en viss grad av medicinsk vård på olika sjukhus och vårdcentraler, och flera är kvar på sjukhus idag.
- Några av dessa människor besöktes på sjukhus i El Alto och i Cochabamba. Man observerade allvarligheten av deras skador och deras oro över kostnaderna för medicinsk behandling som nu blir deras ansvar.
- Man fick också information om att ett stort antal skadade inte skulle ha haft tillgång till sjukvården, särskilt de som är frihetsberövade.
- De skadade och deras släktingar uttryckte upprepade gånger sin oro över att de inte har pengar att betala för kostnaderna för läkemedel. Behandlingar och vidare undersökningar täcks inte av någon typ av försäkring och för vars betalning även i fortsättningen måste bekostas av de själva.

Sexbrott

Delegationen fick veta genom intervjuer med vittnen och kvinnoorganisationer om sexuella övergrepp. Attackerna mot kvinnor i samband med förtrycket som genomfördes av medlemmar av de väpnade och säkerhetsstyrkorna. I detta kapitel är det viktigt att komma ihåg att även om det inte finns några kvinnor på den officiella listan över de döda i Senkata-massakern. Men hypotesen om försvinnanden måste dock övervägas i detta fall.

Sexuellt våld inom ramen för statens terrorism är en verklighet som inte bara identifieras i vår region utan i konflikter runt om i världen. I detta sammanhang är det kvinnor som, utöver lidande av olagliga interneringar och tortyr, är offer för sexuellt våld. Sårbarheten förvärras av köns- och rasstatus. Våldtäkt och andra sexuella attacker används av statliga styrkor som strategier för kontroll och makt styrka.

Sexbrott studerades och analyserades i det interamerikanska systemet för skydd av mänskliga rättigheter under senare år. Således utfärdades den interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter angående sexuell våldtäkt i två rapporter: (i) Rapport om Haiti 1995: där man hävdade att våldshandlingar mot kvinnor betraktas som brott mot mänskligheten när de används som ett vapen för att införa terror; (ii) Rapport s / Peru från 1996: där han, efter att ha definierat våldtäkt som "**någon handling av fysiskt och psykiskt övergrepp begått som våldshandling**", beskrev det som en form av tortyrbrott.

Samtidigt har den interamerikanska domstolen erkänt användningen av sexuellt våld som ett vapen för repressiv social kontroll med våld mot civila medlemmar i samhällen eller etniska grupper. I detta sammanhang hävdade man att sexuellt våld har använts i väpnade konflikter som ett symboliskt sätt att förödmjuka motståndarsidan eller som ett medel för straff och förtryck. I "**Fallet av kvinnor som offer för sexuell tortyr i Atenco mot Mexiko**" har domstolen "**(...) framhävt hur användningen av statsmakt för att kränka kvinnors rättigheter i en intern konflikt, utöver att de direkt påverkar dem, det kan ha som mål att påverka samhället. Genom dessa kränkningar vill man tala om, varna, bestraffa eller tysta ner, eftersom konsekvenserna av sexuellt våld ofta överskrider offret**"¹⁰.

Detta har redan varit föremål för uttalanden från internationella domstolar. Uppfattningen av hur allvarliga dessa brott synliggjordes av det arbete som utförts av Ad Hoc International Criminal Courts for Rwanda och i fd Jugoslavien, som fastslog, utredde och åtalade våldshandlingar på grund av kön och sexuell karaktär, införde ett oerhört viktigt framsteg i kampen mot straffrihet för könsbaserade brott.

I synnerhet fallet "Åklagaren v. Akayesu" från Internationella brottmålsdomstolen för Rwanda, betraktade som en milstolpe, eftersom den uppfördes som den första internationella övertygelsen där våldtäkt och sexuellt våld erkänns som handlingar som utgör folkmord och i stort definierar sexuell våldtäkt som fysisk invasion av sexuell karaktär och fastställande av att tvingad nakenhet är en form av omänsklig behandling. Sexbrott som begås i dessa sammanhang måste betraktas som brott mot mänskligheten och måste därför beaktas i alla deras rättsverkningar.

Vad som beslutas av den interamerikanska domstolen i "Gelman v. Uruguay" när genusvåld mot bortförda kvinnor analyseras för första gången under statsterrorism och kvalificerar det som ett brott mot mänskligheten¹¹. I fallet "Bomull fält" fastställer den interamerikanska

domstolen statens ansvar för "att ha varit likgiltig inför en kronisk våldssituation ... i närvaro av en kultur av diskriminering av kvinnor." För domstolen är staten ansvarig för de handlingar som begås av individer och stoppa risken för könsbaserat våld enligt art. 7 i den interamerikanska konventionen för att förebygga, straffa och utrota våld mot kvinnor "Belém do Pará".

I detta avseende presenteras internationell och interamerikansk rättspraxis som en vändpunkt i utvecklingen av sexuella brott som brott mot mänskligheten, med endast ett fåtal oenigheter vid tidpunkten för att specificera deras klassificering: vissa domar eller åsikter berättade om deras status som brott mot den autonoma mänskligheten, och andra värderade den som en form av tortyrbrott.

Fall identifierat nr 1

Klaganden hänvisar till fakta i Senkata-massakern, som inte kan identifiera offren. Hon var på platsen volontär livräddare och bevittnade det som hände. I sitt vittnesmål belyser han bristen på läkarvård till skadade människor, förnedringar och uselheter. Hon bevittnade två fall av sexuell våldtäkt som begicks av den bolivianska militärstyrkan till två kvinnor som redan var livlösa. Dessa kvinnor är idag försvunna.

Det är viktigt att lyfta fram att det inte finns några registrerade kvinnor i den officiella listan över döda i Senkata-massakern. Hon såg hur militära styrkor kastade kroppar från helikoptrar. Hon är gymnasieelev. Vittnet och hennes dotter är dödshotade av polis och civil polis. Hon intervjuades med ansiktet täckt och hennes kropp skakade.

Beskrivning av fakta:

Tisdag i gryningen: vakade hon vid San Francisco-kyrkan. Dagen efter marscherna fortsätta. Den kvällen de började polisen använda tårgaser. Däck antändes, hon såg helikoptrar flyga ovanför. Hon gick hem för att sova. Tisdag klockan 9: får hon brådskaande samtal som informerar henne om att de förgasar demonstranterna. Hon stannade hos sin sovande dotter fram till kl. 11. Hon hämtade läkemedel och andra förnödenheter. Hon säger att på sjukhuset i Senkata 79 vägrade de att ge de sårade vård. Däremot fick poliser om hjälp. Vissa kvinnor gick med stenar för att insistera så att de sårade fick vård. Hon gav hjälp ute på gatan, med vinäger och andra element.

Sedan satte hon, tillsammans med andra människor som hjälpte de skadade, vita band på huvudet och bar vita flaggor för att kunna fullfölja sitt uppdrag. En del av deras resa var från Senkata-anläggningen till huvudkontoret och San Francisco-kyrkan. Men gick även till andra platser i området för att hämta sårade. Hon påpekar att församlingshemmet ligger 4 kvarter från kyrkans församlingshem.

Hon uttrycker att militären under hela tiden fortsatte att skjuta och förgasa dem. Hon blev misshandlad, förnedrad, förolämpad, skräm. Hon rapporterar närvaron av krypskyttar som sköt ifrån spillrorna medan hon hämtade de sårade. Hon såg när en ung man sköts i benet, han drogs i håret in i en helikopter. Klaganden säger att de kunde bara lämna en sårad i församlingshemmet. När hon och en läkare tillbaka till anläggningen blev de hård knuffade och de skrek "Vad gör du här? Jävla indian, vi kommer att lägga en kula i dig."

Han berättar att de bar en sårad på en bår när en militär pressade en dam med pollera som också hjälpte till med båren. Det gjorde att den sårade föll med ansiktet nedåt. Militären skrek då att om de fortsatte hämta sårade eller döda "så de skulle döda henne." När läkarna kom från andra sjukhus blev de också motade och hotade. Han rapporterar närvaron av en minibuss som användes för att köra skadade människor till sjukhus men militärstyrkorna lät de inte passera. På en annan minibuss där det hade fanns lastade 5 lik saknas och föraren, minibussen och liken är försvunna.

Klaganden uttrycker att hon under dessa turer såg några soldater som tog med sig en kvinna som var på gatan med sin kioskvagn (hon påpekar att hon bevittnade när de tog henne med sig). De letade efter henne senare bland de drabbade från Senkata men hon var inte med där. De fick höra senare att de kastade sårade i en återvändsgränd i Achocalla. 3 timmar senare efter att ha sett henne såg de hennes kropp i den gränden med tydliga tecken på att ha utsatts för sexuellt brott. Hennes nakna kropp med benen brutna låg där. Trots att hon redan var livlös kunde de se att två soldater fortsatte våldta henne. De bildade en cirkel med kvinnans kropp i mitten. Det var en annan kvinna i samma skick.

Hon såg också att militären tog upp kroppar till helikoptern och kastade dem från luften ner i marken. Hon observerade fyra kroppar i den gränden vars huvuden hade sprängts. Hon beskriver de bolivianska militärstyrkorna som "gringos" män som talade spanska och som hade bolivianska uniformen men hade även förkortningen "USA" på de uniformen.

Patriarkala repressiva metoder riktade mot kvinnor och dissidenter i Bolivia

1. Rasistiskt och misogynistiskt våld innan statskuppen

Från och med 2017 bildades plattformen # 21F "Bolivia har sagt Nej", ett utrymme som utmanade omnämmandet av Evo Morales för fjärde gången till presidentvalet. Från denna plattform kallades till så kallade "medborgerliga blockader". Dessa utvecklades till rasistiska attacker specifikt mot inhemska kvinnor, Aymara och Quechua som klär sig i pollera (stora kjolar).

<https://www.facebook.com/watch/?v=2063245140369001>

<https://www.facebook.com/paginasiete/photos/p7informa-ind%C3%ADgenaschiquitanos-llegan-a-la-ciudad-de-la-paz-para-denunciar-agre/2243519429025784/>

2. Rasistiskt våld, förnedring

2,1 Beväpnade grupper / paramilitära

När protesterna började efter valet den 20 oktober i 2019, kom fram i scenen väpnade grupper / paramilitära "Union Juvenil Cruceñista (Santa Cruz Youth Union)" och "Resistencia Cochala (Cochala Youth Resistance)", från Santa Cruz och Cochabamba. De kom att agera i hela landet. Det var de som gjorde våldförde sig mot ursprungsbefolkningens kvinnor i kjol, aymara och quechua, myndigheter och MAS politiska ledare. Deras sätt att arbeta söker generera terror bland civilbefolkningen: de kastar smällare, kör omkring med sina motorcyklar i grupper om tio. Alla är män beväpnade med slagträ med vilka de ger sig på kvinnor. De kastar tårgas och använder skyttskyttar som skjuter på civila mobiliseringar.

- 21.10.2019 En medlem av "Comunidad Ciudadana (Community of Citizens)" misshandlar en ursprungskvinna.

<https://www.boliviaentusmanos.com/noticias/bolivia/347343/militante-de-cc-golpeae-insulta-a-una-mujer-de-pollera-en-un-choque-de-frentes-en-la-paz.html>

- 29.10.2019 Två ursprungskvinnor blir misshandlade av motorcykel paramilitärer.

<https://www.youtube.com/watch?v=eI3IBiDoAKQ>

- 7. 11.2019 Riksorganisationen Bartolina Sisa i Cochabamba mobiliserar. Motorcykel paramilitärer attackerar dem samtidigt som polisstyrkan kastar tårgaser mot dem. I det fredliga tåget fanns även barn.

<https://youtu.be/VnYHfdpl4mA>

- 7.11.2019 Borgmästaren i Vinto Cochabamba Patricia Vera misshandlas, hennes hår klipptes, hon blev nerkissade. De hällde bensin på henne och hotade med att bränna henne. De hällde röd färg över henne och hon tvingades gå barfota flera kilometer till torget. Väl på torget tvingades hon på knä och de förödmjukade henne. De anklagade henne för att vara ansvarig för döden av Limbert Guzmán som påstås ha misshandlats av MAS anhängare. Den kriminaltekniska rapporten visade att Limbert dog av en explosion när han sprängde ett hemgjort vapen mot kvinnoorganisationer och ursprungsbefolkningar som också marscherade för att försvara sin röst.

<https://www.youtube.com/watch?v=asGCagwbDHA>

3. Kidnappningar, gisslan som föremål för politisk påtryckning

Den 9 och 10 november, när polisen gjorde uppror, började de med MAS-myndigheternas mordbränder för att tvinga dem att avgå. Manliga myndigheters mödrar, döttrar och fruar togs i gisslan och man hotade dem med misshandel och våldtäkt om de inte avgick. Det var en tydlig användning av familjens kvinnor för utpressning.

- 10.11.2019 Hustru och dotter till Teodoro Mamani kidnappas. De tas till torget, slås och förnedras. De tvingas ringa MAS parlamentariker och bondeledaren för att kräva hans avgång.

<https://www.facebook.com/watch/?v=500691917187261>

- 9.11.2019 Mordbrand i gruvministern Navarros hem. De misshandlar hans mor och brorson för att tvinga honom att avgå.

<https://www.lostiempos.com/actualidad/pais/20191110/renuncia-ministro-mineriaafirma-que-queman-su-casa>

- 10.11.2019 Bror till ordföranden för kammaren är brutalt misshandlad. De försöker våldta hans 14-åriga dotter. Hans hem förstörs och bränns för att tvinga Víctor Borda att avgå. De attackerade även Bordas mamma.

https://www.youtube.com/watch?v=9o_elvRigGg

4. Användning av kvinnors utsatthet för att generera terror

Mellan den 8 och 18 december skapade de väpnade grupperna terror i olika städer och samhällen. Paramilitärer genomförde mordbrand, brännskador och plundring och de åtföljdes och skyddades av polisen. Samtidigt startades en hatkampanj med obevisade

nyheter. Det påstods att två unga kvinnliga studenter i Sucre i Vila Vila hade blivit våldtagna. Det spelades många whatsapp-ljud från påstådda grannar som berättade att MAS-anhängare och ursprungsbefolkningen hade varit i deras hem och våldfört sig på deras döttrar. Dessa falska nyheter fördjupade våldet mot inhemska män och kvinnor och MAS sympatisörer.

5. Olagliga interneringar, anklagelser och åtal

Hundratals kvinnor och män greps olagligt. De var inlåsta och torterade i polis- och / eller rättsliga celler, efter att de orättvis anklagats för terrorism, uppvigling och kriminell förening. Delegationens medlemmar kunde dock inte få tillgång till en officiell lista över fångar, inte heller vilka fångar som överfördes till fängelser.

Det fanns kunskap om två kvinnor som överfördes till ett fängelse, en av dem från Cochabamba. Det fick också veta att den 6 november arresterades en transgender man som bar en DNI med sin nya identitet, och när han granskades av polisen krävde de hans identitet som kvinna. D.M.M torterades och tvingades få honom att erkänna anklagelser för terrorism. Det användes som bevis att han bar en whipala (nat. flagga) och stenar. Polisrekvisitionerna var sexuella övergrepp och förnedring.

6. Kvinnor och massakrer

Massaker i Chasquipampa, södra La Paz

Mellan den 10 och 12 november i Chasquipampa överrumplades området av beväpnade grupper. De gick in i hus, tvingade många kvinnor att klä av sig och hotade med att våldta dem. Slutligen den 12 november sköt de tårgas mot terroriserade civila och sköt till döds tre unga kvinnor. Det finns ingen vidare information om dessa händelser då kvinnorna i detta samhälle fortsatte att hotas. Men en kvinna rapporterade inför Parlasur om dessa händelser. <https://www.pagina12.com.ar/234008-bolivia-duele-por-sus-muertes-y-sus-heridas>

Massaker i Sacaba, Cochabamba

Mödrarna, fruarna och döttrarna hotades så att de inte skulle anmäla. Det är de som nu söker bot för de sårade och rättvisa för de mördade.

Massaker i Senkata

Kvällen före massakern i Senkata gjorde de 20 provinserna i La Paz en vigil till Murillo-torget med krav av Añez avgång. Nära midnatt medan de sov sköt man mot de med tårgaser kvinnor och barn svimmade i sömnen.

https://www.facebook.com/BOLIVIADePieNuncaDeRodillas/videos/707991456351733/UzpfSTEwMDAzNTUyNTgyNjA5MToxNzU5NzEyNjAyNjM3MzQ/?q=gasifican%20en%20Oplaza%20murillo%20vigilia%20de%20%20provincias&epa=SEARCH_BOX

Även om det inte finns några kvinnor på den officiella listan talar flera anmälare om att en kvinna med pollera och en 12-årig flicka mördades. Deras lik försvann.

https://www.facebook.com/feminismo.comunitario.Antipatriarcal/videos/538511750322484/?q=feminismo%20comunitario%20antipatriarcal%20nos%20han%20matado&epa=SEARCH_BOX
<https://www.youtube.com/watch?v=jRs3PQrcDoA>

Sexuellt våld

Det finns vittnesmål om kränkningar mot kvinnor, men offren orkar inte anmäla på grund av rädsla och den förnedring de utsattes för. I ett fall gjordes klagomålet av kvinnas far och i en annan av hennes man. Dessutom rapporterar flera vittnesmål från grannar boende i Senkata om våldtäkt som begåtts av polisen mot en mördad kvinna.

Hot för att tysta ner det inträffade

Kvinnor var återigen de som fick mest påtryckningar och hot om att inte anmäla de brott de varit utsatta för. De tvingas godta de arrangemang som regeringen infört.

Hot på sjukhus, botemedel, kostnader och konton

Senkata grannar berättade om hoten som de sårade utsetts för. Senkatas sårade får inte anmäla övergrepp i utbyte mot vård. Många av dem har förnekats att se de kulor de fått ut opererade och har inte fått de kriminaltekniska intyg om vad som hände dem.

Ordet som alltid är obetrodd, kvinnors ord

I Bolivia är det enda erkända institution för de mänskliga rättigheterna ombudsmannens kontor som valts av kongressen. Även om dess handlingsförmåga sedan statskuppen minskat. APDH är uppdelad, dess president och majoriteten av dess medlemmar stöder medborgarkommittéerna, de beväpnade grupper och statskuppen. Vissa medlemmar av APDH i staden El Alto är uppdelade och stöder anklagelserna.

Det har observerats att det finns mansstyrning när det gäller att ta emot anmälningar som rör kvinnor. De uppmanas att inte överdriva eller ljuga innan de rapporterar, av dessa skäl har grannar i Senkata slutat rapportera. Klagomål mottagna från Santa Cruz även om delegationen koncentrerade sin uppgift till att ta emot klagomål och intervjuer den 29 och 30 november i staden El Alto, emellertid mottogs på olika sätt (telefon, elektroniska och personliga intervjuer) uttalanden som redogjorde för olika händelser i staden Santa Cruz. Inom ramen för den 21 dagar långa strejken som beslutades av den så kallade Union Civil Cruceñista mellan oktober och november 2019, kunde vi identifiera följande former av skrämsel och hot:

- Fordonsattacker som gjorde körningen farlig.
- Paramilitära grupper hotade och förhindrade att befolkningen kunde få tillgång till hälsovårdsanläggningar.
- Skolor stängdes.
- Förolämpningar, förnedring och attacker mot fattiga och ursprungsbefolkningar
- Hot och attacker på MAS-referenser (Politiska företrädare, myndigheter, ledare).

Varken departementets regering eller borgmästaren i Santa Cruz de la Sierra uppfyllde sin funktion att säkerställa befolkningens integritet. I själva verket samarbetade den kommunala kommittén som de facto tog över makten.

Beskrivning:

1. Obligatorisk nedläggning av företag på grund av hot från företrädare för medborgarkommittén. Ett specifikt fall är hotet som en medlem av medborgarkommittén utsätter företagaren Chiken's Kingdom-handeln. I och med att de hade haft lokalerna öppna så fick de kravet att stänga på 15 minuter. I annat fall hotades de med: "Om de tvingades att

komma tillbaka kunde de inte hållas ansvariga för vad som skulle hända." (Det finns en video "hot mot Chikens Kingdom - VID-20191027-WA0081 ").

2. Förolämpningar och aggressioner mot kvinnor från landsbygden. Specifikt påpekas fallet med en kvinna som blir bestulen en man. Han stoppar sin hand i hennes väska medan flera män och kvinnor skriker "skitkollas" och en skrikande man "kommer för att förpesta detta land." (Det finns en video "Kvinna blir misshandlad - VID-20191026-WA0032 ").

3. Omöjlighet att röra sig fritt och kontroll av mobiltelefoner. Blockeringen av cirkulationen av medlemmar i medborgarkommittén. De tvingar en motorcyklist att stanna, de kontrollerar hans mobiltelefon och låter honom fortsätta sin väg efter att ha tvingat honom att blockera Evo Morales Facebook och anmäla sidan som "våldsam." (Det finns en video "Cellular Review - VID-20191104-WA0112 ").

4. Mordbränder av fattiga hem i stadsdelen Cofadena i Montero, på grund av deras vägran att ansluta sig till "deras strejk". (Det finns en video "Burning houses Cofadena - VID-20191101-WA0123"). Det är nödvändigt att ange att NGO Ríos de Pie, med tydliga förbindelser med USA, genomförde en symbolisk övertagande och stängning av nämnda kanal under den 21-dagars förstörelsestrejken som främjades av Union Civil Cruceñistas, och hotade dess arbetare.

(www.primeralinea.info/ong-que-promueve-golpe-de-estado-toma-instalaciones-debolivia-tv-en-santa-cruz/).

Åtskillnad för offren för förtryck

I överenskommelse mellan de facto-regimen och det bolivianska parlamentet godkändes undantags- och övergångs lag för att förverkliga nationella och subnationella val. Bland avtalets punkter är åtagandet att ta itu med situationen för de dödas familjer och skadade av kuppförtrycket. Familjerna som förlorade sina nära och kära i Senkata-massakern har väckt kravet på rättvisa och omfattande ersättning till regeringen som instruerade och beordrade i ett dekret användningen av skjutvapen till militären.

Offrens familjemedlemmar kräver:

1. Identifiering och straffrättslig påföljd av mordarna på deras släktingar, antingen militära, poliser och / eller politiska myndigheter som ansvarar för massakern.
2. Beviljande av livstidsränta till alla offrens familjer utifrån en ekonomisk värdering. Ersättning måste vara minst minimilön som fastställts av arbetsministeriet betraktas som en beräkningsreferens, där inkomst eller bonus gradvis höjs enligt lag.
3. Tillgång till stipendier för offrens föräldralösa barn.
4. Omprogrammering av bankkulder eller annullering av bankskuld av regeringen i familjer som inte längre har möjlighet att betala av sin bankskuld.
5. Medicinsk vård och tillhandahållande av läkemedel till alla skadade offer tills deras fullständiga återhämtning.
6. Tillhandahållande av livsmedel från EMAPA till offrens återställande. Genom dekret nr 4100 bemyndigade de facto presidenten att bevilja ersättning till avlidna familjer och att täcka utgifterna för medicinsk vård av de människor som skadades till följd av våldsamma handlingar i landet mellan 21 och Oktober och 24 november 2019. (Art. 1).

Den ovannämnda dekreten tillåter olika ersättningar till släktingar till avlidna offer "produkter av våldshandlingar", cirka 7225 US dollar för en enda gång och för betalning av medicinsk vård till offentliga och privata och kortvariga socialförsäkringsanläggningar och / eller förvärva medicinska tjänster, mediciner och medicintekniska apparater för skadade personer, upp till maximalt 650 289 US \$ fastställdes för hela den drabbade befolkningen. Dessa ersättningar är långt ifrån kraven från familjens offer för förtryck och död. I många fall har dessa familjer förlorat hushållets huvudsakliga inkomstgivarna. De föräldralösa barn ägnas ingen uppmärksamhet.

Dekretet avslöjar sitt centrala mål i art. 4, punkt II, står det: **"Släktingar till avlidna och skadade personer avsäger sig sin rätt att kräva rättvisa i alla internationella instanser, när kompensation och ersättning är effektiv."** Den är avsedd att villkora den legitima tillgången till ersättning och avstå från rätten att åtala och ställa till svars för det statliga förtrycket de utsatts för.

I motsats till nationell och internationell rättspraxis avser de facto-regimen att tystna offer och släktingar till offren och därmed garantera sina handlingar straffrihet och immunitet från de brott som begått.

ÖVRIGA BROTT MOT RÄTTIGHETER FINNS:

Fall med de argentinska medborgare

Fall av "Sebastián Moro"

Den argentinska journalisten Sebastián Moro var bosatt i La Paz, Bolivia sedan februari 2018 till 16 november 2019, då han dog på Kliniken Rengel i staden. Han avled produkten av en påstådd "hjärtkärl olycka" orsak till det inträffade utreds.

I mer än ett år arbetade han som "chefredaktör" för den veckovisa grafiska tidning "Prensa Rural". Han producerade och genomförde flera radioprogram på "Radio Comunidad" och redigerade och uppdaterade den dagliga onlineversionen av "Prensa Rural" (www.prensarural.com.bo). Idag är sidan hackad och ur drift sedan den 10 november detsamma hände med radiokanalen och tidningen. Det är tre medier som tillhör den enskilda fackföreningen för bonde arbetare i Bolivia (CSUTCB). Ett centralt kommunikationsorgan, speciellt den veckovisa "Prensa Rural" Deras mål var att främja Evo Morales regeringspolitik och de sektorer som för det mesta är kopplade till samhällets förändring" Uppdragsgivarna var bönderna och ursprungsbefolkningen. Sebastian arbetade också med att utveckla dagliga eller veckovis rapporter för olika samhälls- och alternativa medier i Latinamerika, särskilt till Argentina där hans deltagande i Radio Caput, La Leñera, La Quinta Pata Digital Magazine och många fler sticker ut. Efter det allmänna valet den 20 oktober som hölls i den plurinationalstaten Bolivia, började han samarbeta som en speciell kroniker av "Pagina 12". Han följde, utarbetade och analyserade den politiska och sociala kursen som uppstod genom konflikten efter valen och krisen som orsakats av grupper av den bolivianska extrema höger. Den sista anteckningen som han skickade till den argentinska morgontidning var lördagen den 9 november på eftermiddagen. Han gav till känna den pågående statskuppen som skulle störta Evo Morales dagen efter. Timmar tidigare hade tidningen uppdaterat sin sändning för att informera om poliskupparna som beslutade sig att slå ut demokratin i Bolivia. De sista nyheterna som Sebastian delgav med ett medvetet liv ägde rum samma lördag 9 november på kvällstimmar via

telefonkommunikation och via WhatsApp med hans familj och släktingar i Argentina. Under de tidiga timmarna av 10 november försvann all kommunikation med journalisten som inte längre skulle svara på sin telefon.

Familjen i desperation efter i denna situation lyckas komma i kontakt med en släkting i Bolivia så att de kan komma in i hans lägenhet. De lyckades komma in i lägenheten klockan 12.00 på söndagen den 10 november. Sebastian hittades i ett tillstånd av "semi medvetlöshet" och inlades snabbt på kliniken Rengel. Från det ögonblicket började hans hälsa en allvarlig process av försämring som ledde honom till en "djup koma". Han stannade på "intensivvården" tills lördagen den 16 november klockan 00.00, det datum han dog.

Systemens brådskande ankomst av hans syster Penelope Moro till La Paz, den 11 november på natten, för att fokusera på hans vård. Hon fann tecken i Sebastians kropp som inte nödvändigtvis sammanfaller med en "LCA", såsom interna skador och yttre, polykonfusioner och polytrauma. Dessa är dokumenterade i hans "Kliniska historia" som idag är i händerna på relevanta advokater och kriminaltekniska läkare. Därifrån dras slutsatsen, enligt specialister att journalisten Sebastián Moros död inom statskuppens ram "extremt tveksam". Det finns tydliga indikationer att han lidit aggression innan den långa våndan som slutade en vecka senare med hans död.

Utöver de omständigheter under vilka han hittades saknades hans arbetsartiklar som Sebastian inte lätt lämnade ifrån sig. Det saknades hans identifieringsjacka som CSUTCB-journalist, hans ljudinspelare och hans anteckningsbok. Det är viktigt att kontextualisera fallet med Sebastián Moro i den aggressiva jakten på journalister, sociala ledare, offentliga tjänstemän och familjemedlemmar till dessa tjänstemän sattes igång av oppositions trupper som huvudsakligen ägde rum mellan den 8 och 10 november. Det handlade om att slutföra störtningen av Evo Morales regering. Mellan fredagen den 8 och morgonen den 9 november alla samhällsmedier som tillhörde de "6 federationerna i Cochabamba" utsattes för mordbränder och total förstörelse av kollisionsgrupper. Samma lördag den 9 november led generaldirektören för CSUTCB:s media i La Paz José Aramayo som var Sebastián Moros chef ett lynchnings försök vid entrén till mediets huvudkontor i Miraflores. Han bands till ett träd av civila allierade med kuppgrupperna. Därefter arresterades han i flera timmar av specialstyrkan för att bekämpa brott, han anklagades för att ha "burit dynamit" och "gjort Molotov bomber" på sin arbetsplats. Hans mobiltelefon genomgicks i två timmar.

På lördagskvällen den 9 november intervenserade polisstyrkan och paramilitära i samarbete andra offentliga medier, som Red Patria Nueva, Bolivia TV, Canal Abya Yala vars sändningar avbröts. Timmarna innan fick de ta emot hot genom telefonisk kommunikation dessa viraliserades genom sociala nätverk. CSUTCB:s media attackerades vid flera tillfällen. Första gången det ägde rum var kl 12 lördagen den 9 november. Journalisten Sebastián Moro bevittnade händelsen. Den morgonen när han var på väg till sitt kontor för att avsluta upplagan av "Prensa Rural" märkte han närvaron av en grupp våldsamma människor som försökte komma in i huvudkontoret. Från det ögonblicket, i kommunikation med deras medarbetare beslutade de att de skulle arbeta ifrån sina gömställen.

Många av dessa medarbetarna fortsätter göra sitt arbete under dessa villkor. Andra har sökt asyl utanför Bolivia. Sebastian hann inte den möjligheten.

När journalistens rester återlämnades till sitt land lämnade familjen, efter råd av specialiserade advokater i brott mot mänskligheten, motsvarande klagomål och anmälan i Mendoza till den interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter. Advokaten Rodolfo Yanzón, som rapporterade ärendet vände sig också i rapporterna till Fri och Yttrandefrihetens organ.

I sitt preliminära uttalande om situationen i Bolivia ansåg denna delegation i sin punkt 8 att den "uppenbara begränsningen av pressfriheten" att "fallet för den argentinska journalisten Sebastián Moro är särskilt allvarligt".

I ett pressmeddelande som publicerades den 11 december inkluderade den interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter i sin preliminära rapport om situationen i Bolivia inom ramen för sin allvarliga institutionella kris Sebastián Moros dödsfall i avsnittet "Attacker på pressen".

Avslutningsvis betonar vi att Sebastián Moro fyllde en dubbel riskroll genom sin engagerade journalistiska handling: han informerade och varnade om händelserna före kupén mot det inre av La Paz och resten av Bolivia samt mot Argentina, där det största bolivianska migrantgemenskapen i resten av världen är bosatt.

Fall av "Facundo Molares Schonfeld"

1.- Fallrapport. Bakgrund.

Facundo Molares Schoenfeld är en argentinsk medborgare, född i San Miguel (provinsen Buenos Aires) på 44 år, som var i Bolivia som gjorde fotoreporter- uppgifter för digital tidningen Centenario (<https://revistacentenario.com>). Han planerade att återvända till Argentina i slutet av oktober, början av november 2019.

I slutet av oktober meddelar Facundo Molares sin far, Hugo Molares, via WhatsApp att han är sjuk, att han har haft feber i flera dagar. Han misstänker att han har dengue eller malaria och att han påbörjat en behandling.

Fadern tappar kommunikationen med Facundo i mer än en vecka, tills han får ett anonymt telefonsamtal som informerar honom om att hans son var sjuk och att han skulle överföras till en klinik eller till sjukhuset Japones i Santa Cruz de la Sierra.

Inför denna situation beslutar Hugo Molares att resa brådskande till Bolivia, tillsammans med sin partner, anländer de till Santa Cruz de la Sierra ca kl 20 den 12 november 2019. De vände sig omedelbart till "kommunala universitetssjukhuset Japonés som ligger på Av. Dr. Lucas Saucedo i Santa Cruz de la Sierra. Vid ankomsten till sjukhuset finner Mr. Hugo Molares sin son med mekanisk andningshjälp och i koma. Där informeras han om att hans son Facundo inte presenterar nya sår av något slag. En radio grafisk platta visar närvaro av föremål som liknar blypellets (blyhagelkulor) dessa ligger i hans huvud. De informerar honom om att de är gamla och att de inte är någon fara på vid det ögonblicket då enligt resultatet och en neurokirurg som konsulterats i frågan. Inte heller registrerade han sår eller blödning eller någon öppning eller blåmärken orsakade av hagel.

Anledningen till hans tillstånd och efterföljande sjukhusvistelse var akut njursvikt. Dr Víctor Hugo Zambrana från det japanska sjukhuset Santa Cruz, i dialog med kanalen Notivision of Bolivia den 14 november 2019, sade att: "han har en akut njursvikt. Han har en septisk

chock, har akut lungödem och möjligheten för blyförgiftning övervägs och även någon annan möjlighet till Hanta-virus, alla dessa diagnoser gör patientens tillstånd mycket allvarlig". Brott mot Art. 8.2.b i San José de Costa Rica-pakten. Beroende på den rådande situationen som den plurinationalstaten Bolivia genomgår och på grund av situationen med öppen social konflikt med ett stort antal sårade och till och med dödade, när Facundo Molares inkommer på det Japanska sjukhuset blev säkerhetsstyrkorna informerade. När Facundo identifierades konstaterades det att han hade tillhört de revolutionära väpnade styrkorna i Colombia och från det ögonblicket beordrades hans arrest. Det bör noteras att Facundo inte har någon rättslig orsak mot honom i colombianska mark. Det är det av allmän kändedom att den organisationen som han tillhörde deltog i en fredsprocess och blev i och med avtalet en del av det institutionella politiska livet i Colombia.

Det straffrättsliga ärendet där han anklagas behandlas vid domstol 3 i brottmål i Montero under nr 1902373 och åklagarna VIERA, JUSTINIANO och ARTEAGA är inblandade. De brott som han anklagas för är "mord, kriminell förening och offentlig anstiftning för att begå brott". I de sammanstötningar som ägde rum i Santa Cruz de la Sierra mellan civila och säkerhetsstyrkornas ingripande blev två personer mördade.

När det gäller bevis som används mot honom så handlar det om de samtal Facundo Molares hade med sin far, där han informerar honom om att han är i Santa Cruz de la Sierra och att han skulle ha varit närvarande i demonstrationerna där det fanns konflikter mellan olika sektorer. Till det lägger de till hans förflutna som medlem av FARC och skadorna (av gamla data) som han har i kroppen. Det bör noteras att i den straffrättsliga utredningen skulle det finnas personer som identifierats med foton som bär skjutvapen och skjutit inom ramen för demonstrationerna. Men ingen av dessa människor är Facundo Molares. Å andra sidan anlände Facundo till sjukhuset med en infektion och njurintrång som hade varat flera dagar. Han blev inlagt 11 dagar efter det påstådda händelsen han är anklagad för. Kort sagt finns det ingen specifik anklagelse, specifikt mänskligt beteende, beskrivning av en specifik och detaljerad händelse som han kan försvara sig mot. Den 29 november 2019, sker förhandlingen om försiktighetsåtgärder som hölls av andra domstolen för brottmål i Montero, vars chef är Dr. Roger Salvatierra. Förhöret ägde rum med närvaro av åklagarmyndigheten bestående av Adán Arteaga, Víctor Hugo Justiniano och José Carlos Viera, samt en kommission bestående av fem privata advokater som hade offrets talan och advokaterna från det allmänna försvaret. Domaren beslutade efter förhandlingen att Facundo Molares Schoenfeld skulle vara "en allvarlig fara för samhället" anledning som ledde till att han får gripas i förebyggandesyfte.

Trots att försvaret insisterade och påpekade hans känsliga hälsotillstånd (med allvarlig njurinsufficiens) beordrade domaren hans internering på Rehabilitation Center "Santa Cruz - Palmasola", eftersom denna plats har ett sjukvårdscenter (även om det inte är av hög komplexitet). För att fatta detta beslutet bortsåg domaren från rapporterna från de medicinska specialisterna som deltog i Facundos vård. De vände sig mot hans överföring på grund av hans känsliga hälsotillstånd. En utomstående extern läkares yttrande som skickades av domstolen till sjukhusinstitutionen, som besökte honom en gång vägde mest. Mot hans medicinska historia och den ansvariga medicinska gruppens åsikt den utomstående läkare utskrev patienten, vilket ledde till hans omedelbara överföring till fängelset i Palmasola. Några dagar senare bestämdes en ny överföring. Den här gången till

den maximala säkerhetsriskens fängelse "Chonchocoro" i staden Alto i La Paz. Denna plats har inte minst sanitära villkor och har inte heller ett hälsocenter för att garantera elementär vård inför en så komplex situation som Facundo Molares lider. Det bör noteras att Facundo behöver ständig specialiserad vård, kontroller och studier av olika slag och livsuppehållande hemodialysbehandling.

Den politiska användningen av gripandet av Facundo Molares framgår tydligt av uttalanden från Överste Gutierrez, tillfällig chef för de speciella styrkor mot brott (FELCC) från Santa Cruz som hölls inför media sade han "Det kom till min kännedom att på den privata kliniken Foianini, Chuquisaca 737, Santa Cruz de la Sierra, fick vård en " NN " den 11/11/19. Patienten hänvisades senare till det japanska sjukhuset efter en konfrontation mellan Evo-Morales anhängare och medborgargrupperna. I en konfrontation i staden Montero, där två medlemmar av medborgargrupperna dog identifierades en argentinsk medborgare FARC-medlem, som blev sårad och nu befinner sig i koma på ett sjukhus i staden.

Han anlände till ett sjukhus måndagen den 11/11 på grund av hans tillstånd aktiverades säkerhetsprotokollet. Molares identifierades när hans föräldrar anlände från Argentina för att besöka honom och gav sitt namn. Under undersökningarna hittade officerarna filerna om hans militants i FARC. "Före detta senatorm idag de facto regeringsminister, Arturo Murillo gick ännu längre än översten och gjorde en grotesk politisk användning av Facundos fall i en presskonferens. Han presenterade fallet som ett bevis av "narkoterrorism" inramad i en "konspiration mot Amerika" finansierad av presidenten för den bolivarianska republiken Venezuela, Nicolás Maduro och med lokala förbindelser med den avsatta vice presidenten Álvaro García Linera. Kort sagt, baserat på hans förflutna som medlem av FARC och utan faktiskt stöd, anklagas Facundo för närvarande tillhörande en väpnad grupp och för att ha anlåtats för att ge "paramilitär instruktion" och ingripa i påstådda konflikter. Som redan förklarats överskrider all denna anklagelse tydligt Facundos egen person, eftersom de facto-regimen använder hans absurda internering, för att försöka hyckla "narcoterrorism". De ger också grund till åtgärder mot Venezuelas president och för att politiskt åtala den avsatta vice presidenten Álvaro García Linera.

Men verkligheten är att Facundo Molares kom in på sjukhuset med en akut bild av nedsatt njurfunktion, vilket motiverade hans sjukhusinläggning på intensivvården. Hans akuta tillstånd krävde ett "farmakologisk koma" på grund av svårighetsgraden av hans sjukdom. Hans hälsotillstånd och status har inget att göra med någon konfrontation eller strid. Det finns inte heller några övertygande tydliga framlagda bevis som stöder den abstrakta anklagelsen.

3.- Allvarlig hälsosituation. Brott mot konst. 4.1 i San José de Costa Rica-pakten. Hans hälsosituation är allvarlig och försämras snabbt av det kroniska njursjukdom (vars orsaker hittills är okända) som Mr. Facundo Molares lider av. Att njursystemet inte fungerar och den nuvarande interneringsplatsen inte har villkoren för hans hälsovård utsätter honom för hög livsfara. Vi denna rapport skrivande är för närvarande hans symtomen som följer:

illamående, kräkningar, aptitlöshet, trötthet, andningsfel, hjärtsvikt, sömnproblem, svaghet, förändringar i mängden urin, bland andra multisystemiska störningar.

Hans sjukdom har utvecklats under en tid, vilket visar att Facundo saknade psyko-fysisk förmåga att delta i våldshandlingar. På grund av den allvarliga nedsatt njurfunktion som Facundo Molares lider finns det en allvarlig livsrisks om den inte behandlas snabbt i en

vårdinrättning med hög komplexitet och specialiserade hälso- och sjukvårdspersonal. Med tanke på svårighetsgraden av hans sjukdom, som familjen har informerats om kommer en njurtransplantation sannolikt att utvärderas.

Självklart är förhållandena i vilka han hålls kvarhållen inte bara oförenliga med den behandling som han är i behov av, utan de är oförenliga med själva livet på grund av det känsliga hälsotillståndet han befinner sig i. Kort sagt, det finns en aktuell kränkning av rätten till liv enligt villkoren för Art. 4.1 i San José de Costa Rica-pakten, med tanke på att bolivianska rättsliga myndigheter har beordrat förvaring av en person med ett känsligt hälsotillstånd och med en kronisk och terminal sjukdom (om de inte agerar snabbt). Han sitter i en straffanläggning för brottslingar med maximal säkerhet som inte har ett hälsocenter med hög komplexitet för att ta hand om hans akuta tillstånd.

4.- Åtgärder genomförda hittills. I förhållande till situationen för Facundo Molares. Facundos far Hugo Molares har vänt sig till olika människorätts-organisationer, Internationella Röda korset och den katolska kyrkan. Dessutom har Hugo Molares formellt begärt till den interamerikanska kommittén för mänskliga rättigheter (IACHR) att anta en försiktighetsåtgärd på grund av den uppkomna situationen. Hans begäran presenterades den 23 november 2019 (presentation 50540 - Försiktighetsåtgärd - IACHR).

Det är värt att notera att Mr. Hugo Morales kunde ha kontakt med sin son i 15 minuter, eftersom vid hans ankomst till sjukhuset läkaren begärde att han skulle anskaffa läkemedel. På väg till apoteket greps han med sin partner av polisfordonet som överförde dem till polishäkte, där de hölls i 22 timmar. De släpptes under det uttryckliga hotet att de skulle lämna Bolivia och inte återvända, eftersom det skulle kosta dem deras liv. Av denna anledning, och trots den smärtsamma situationen som de går igenom, lämnade han Bolivia och gör alla ansträngningar från Argentina. Den mycket allvarliga situation där Facundo Molares utöver kränkning av grundläggande rättigheter som garanteras genom Internationella mänskliga rättigheter fördrag men även den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter utsetts för krävs ett brådskande ingripande av olika aktörer för att uppnå respekt för de grundläggande rättigheterna som tillstår den argentinska medborgaren.

BROTT MOT POLITISKA RÄTTIGHETER

Det är värt att för närvarande i rapporten understryka att mängden och kvaliteten på de uttalanden som samlats in i territoriet. De bevis som lämnats, publiceringarna av deklARATIONER från de facto regeringstjänstemän, tillsammans med hemmevideoerna som cirkulerar, konfigurerar en politisk bild av överträdelse till de mer elementära politiska rättigheterna.

I detta avseende finns en publikation från den Interamerikanska Domstolen för mänskliga rättigheter nr 20: POLITISKA RÄTTIGHETER som säger: "Domstolen har fastställt att" [i] ett demokratiskt samhälle de rättigheter och friheter som är personliga, dess garantier och rättsstaten utgör en triad ", där varje komponent definieras, fullbordas och får mening baserad på de andra. Genom att väga vikten av politiska rättigheter konstaterar Domstolen att till och med konventionen i sin artikel 27 förbjuder dess upphävande och att de rättsliga garantier som är nödvändiga för deras skydd är avgörande i hela systemet som konventionen omfattar. Det är en del "och utgör" en "princip" som bekräftas av de

amerikanska staterna i OAS-stadgan, ett grundläggande instrument i det interamerikanska systemet ". De politiska rättigheterna skyddade i den amerikanska konventionen, liksom i olika instrument internationellt, gynnar förstärkning av demokrati och politisk pluralism. "

Den utvidgar också rättspraxis till OAS: s interamerikanska demokratiska stadga: "I det interamerikanska systemet förenades förhållandet mellan mänskliga rättigheter, representativ demokrati och politiska rättigheter i synnerhet i den interamerikanska demokratiska stadgan, som godkändes vid det första plenarmötet den 11 september 2001. Under det tjugo åttonde särskilda mötet i generalförsamlingen för organisationen av amerikanska stater. Detta instrument säger att: [s] på väsentliga delar av representativ demokrati, bland annat respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter; tillgång till makten och dess utövande under förutsättning av rättsstats-principen; att hålla periodiska val, fria, rättvisa och baserade på universal och hemlig rösträtt som ett uttryck för folkets suveränitet; plural regimen för politiska partier och organisationer; och de offentliga myndigheternas separering och oberoende (...) "

Den insisterar på att relatera giltigheten av politiska rättigheter till andra mänskliga rättigheter: "Politiska rättigheter är mänskliga rättigheter av grundläggande betydelse inom det interamerikanska systemet som är nära besläktade med andra rättigheter förankrade i den amerikanska konventionen, såsom yttrandefrihet, frihet till möte och föreningsfrihet och som tillsammans möjliggör ett demokratiskt spel. Domstolen betonar vikten av politiska rättigheter och erinrar om att den amerikanska konventionen i sin artikel 27 förbjuder dess upphävande och att de rättsliga garantier som är nödvändiga för deras skydd. "(...)" Domstolen anser att effektiv utövande av politiska rättigheter utgör ett mål i sig självt och samtidigt ett grundläggande sätt att demokratiska samhällen måste garantera de andra mänskliga rättigheterna som föreskrivs i konventionen. "(...)" Artikel 23 Konventionen fastställer rättigheterna att delta i riktningen för allmänhetens angelägenheter, att rösta, väljas och få tillgång till offentliga funktioner, som måste garanteras av staten på lika villkor. Det är viktigt att Staten genererar de optimala villkoren och mekanismerna så att nämnda politiska rättigheter kan utövas effektivt, med respekt för principen om jämlikhet och icke-diskriminering. (...) "Domstolen förstår att i enlighet med artiklarna 23, 24, 1.1 och 2 i konventionen har staten skyldigheten att garantera åtnjutandet av politiska rättigheter, vilket innebär att regleringen av utövandet av nämnda rättigheter och deras tillämpning är i överensstämmelse med principen om jämlikhet och icke-diskriminering och måste vidta nödvändiga åtgärder för att garantera deras fulla utövande.

Denna skyldighet att garantera uppfylls inte genom en enda utfärdande av förordningar som formellt erkänner dessa rättigheter, utan kräver att staten vidtar nödvändiga åtgärder för att garantera medborgarnas fulla övning, med tanke på situationen för svaghet eller hjälplöshet som vissa sektorer eller sociala grupper är i. "Som framgår av citaten ovan värderar all rättspraxis politiska rättigheter som en integrerad och grundläggande del av det demokratiska systemet som helhet. I kuppavsnittets kronologi kan vi observera den samordnade handlingen av aktörer av politisk relevans som förberedde förutsättningar för att först bryta ned den demokratiska ordningen och som kränker utan någon form av döljande alla politiska rättigheter som tillåter återställa det demokratiska systemet i Bolivia.

Vi har redogjort för den roll som Mesa, Camacho, Añez och Murillo spelade bland andra när det gäller att genomföra statskuppen och sedan utgöra de facto-regeringen. Vi åskådliggör också den övervägande rollen som de civila kommandona hade och har som den redan nämnda Union Civil Cruceñista eller den våldsamma och rasistiska tryppen "Resistencia Cochala" eller de band som var inkvarterade på universitetet San Andrés dagarna före Evo Morales störtning. De olika kollisionsgrupper verkar följa resplaner som uttryckligen styrs av olika bolivianska de facto-tjänstemän (t.ex. minister Murillo). De upprätthöll gatorna stängda; de förföljde, konfronterades, kidnappade och skadade civila eller sociala eller politiska företrädare; de satte eld på privata hem och sådde terror på de bolivianska gatorna. Allt gjort under en extremt rasistisk och revanschistisk diskurs och handling. Dessa olika handlingar tillsammans med kidnappningar av myndigheter och/eller släktingar till M.A.S. förtroendevalda, mordbränder av privata hem, dödshot. Polisens passivitet och/eller "rekommendationer" från polis och militära styrkor, ledde till att presidenten Evo Morales Ayma tvingades presentera sin avgång och förvisades ut ur landet. Här är det lämpligt att framhäva deltagandet från den amerikanska regeringens statsdepartement. Det finns flera rapporter och nyheter som talar om "tjänstemän från USA:s utrikesdepartementet (tjänstgör under Mike Pompeo) som ackrediterades i landet, till exempel Mariane Scott och Rolf A. Olson, som hållit möten med höga diplomatiska tjänstemän från Brasilien, Argentina och Paraguay" perioden före statskuppen i Bolivia.

<http://nuevaradio.org/mariwim/b2-img/GolpeEstadoContraBoliviaFinal.pdf>

Inte heller kan dessa ovannämnda staternas regeringars och Trump-administrationens ståndpunkt vad det gäller att låta bli att fördömma det institutionella och demokratiska avbrottet i grannlandet. De stödde statskuppen antingen institutionellt eller mediatiskt. De underordnade sig president Trumps strategi. OAS spelade en grundläggande roll i statskuppen genom dess generalsekreterare Luis Almagro. Mitt i en situation av spänningar orsakad av den bolivianska oppositionen som inte ville acceptera valresultatet. Den Washington baserade organismen vars finansiering beror på 60% av USA. Söndagen den 10 november gör OAS ett uttalande där det lyfts upp förekomsten av "oegentligheter" i valet (De till och med släpper idén om valfusk) och "rekommenderar" att nya val hålls med en ny högsta domstol Valmyndighet. Dessa uttalanden görs trots att de har hittat 78 fel bland dess urval av 33 043 totala poster). Det är värt att notera att dessa uttalanden kom före det schemalagda datumet för presentationen av rapporten, som skulle offentliggöras den 12 november. Obevekligt föreslår Almagro att nya val hålls och avbryter det arbete de gjort baserat på ett urval som de själva anger som otillräckligt för denna slutsats. Presidenten Evo Morales varnade Almagro för att de med denna ståndpunkt skulle "sätta landet i brand." Det kan tydligt visas att det finns en koppling till hur statskuppen påskyndades i och med uttalandet.

All denna åtgärd åtföljdes också av Lima-gruppen, som består av amerikanska presidenter som utalat öppet att de stödjer den nordamerikanska regionala strategin. Det är värd att noteras att andra internationella specialister som Center for Economic and Policy Research (CEPR) och University of Michigan, som också genomförde undersökningar, rapporterade att de inte hade registrerat något bedrägeri den 8/11. På deras hemsida fanns artikeln: "**Inga bevis för att bolivianska valresultat påverkades av oegentligheter eller bedrägeri, statistisk analys visar undersökning hittar sammanställningssedlar som överensstämmer med Evo Morales första seger i första valomgången**"

Den 8 november 2019

Dessa interna och externa uppgifter visar att det fanns komplikationer för att uppnå målet att avsätta president Evo Morales och inrätta en de facto-regering.

Under vår närvaro i landet kunde vi samla in en uppsättning anmälningar som gör det möjligt för oss att bekräfta att befolkningen har utsetts före och efter statskuppen för folkmordspraxis som hade som mål att skrämja och förhindra åtgärder från M.A.S. sympatisörer, politiker, sociala och fackliga ledare. Vi presenterar här en granskning av ärenden som samlats in:

Klagomål på händelser i städerna Santa Cruz, Potosí, La Paz och Sucre

I detta sammanhang som beskrivs ovan, med dussintals dödade, hundratals skadade, olagliga och godtyckliga arresteringar, tortyr, omänsklig behandling. Delegationen har också kunnat ackreditera att i städerna Sucre, Potosí och La Paz, andra former av förtryck som hot, förnedring, trakasserier, förföljelse av politiska ledare, övertagande av politiska ledares hem; skada på egendom och personliga egendom. Berättelserna beskriver och bevisen som samlats in visar hur handling som samordnats av polisen (Potosí), armén (La Paz, Cochabamba och Santa Cruz de la Sierra) och konfliktgrupper, i situationer av förföljelse och trakasserier av politiska ledare.

a) Fallöversikt Víctor Hugo Vásquez Mamani

Guvernören för det autonoma departementet Potosí M.A.S. politiker fram till hans avgång 10/11/19 p.g.a. av skräck och förföljelse mot honom och hans familj. Han avgick efter total plundring och mordbrand av hans genomfördes av civila konfrontations ungdomsgrupper den 09/11 / 19. För närvarande vet inte släktingar var den tidigare guvernören finns. De har haft telefonsamtal och fått höra att de klarar sig bra för tillfället. De kräver att den politiska förföljelsen tar slut. De begär att hans fall uppmärksammas så att de får moralisk och materiell ersättning och skyddsåtgärder för familjen.

Händelserna

Familjens anmälan rapporterar. Båda klagandena refererar till att den 9 november universitetsgrupper från Oruro, Potosí och Chuquisaca och medlemmar av PU samlades på torget. Därefter tog de sig till huset där Víctor Hugo Vásquez Mamani och hans familj bodde belägen på Potosí gatan, Vicuña CD i staden Oruro. De betonar att fastigheten inte tillhörde honom, utan till hans farbror Emilio Ticila Vazquez. När de anlände till huset tog de sig in och plundrade hemmet, satte det sedan i brand. De betonar att familjen inte befann sig i huset när det hände. Men fyra av deras husdjur var där, två av dog brändes ihjäl. Den 10 november lämnade Victor sin avgång och från den dagen vet familjen inte var han är. I efterskott har han låtit de veta att han mår bra. Familjen består av Victors fru och fyra barn, två av dem minderåriga. De säger att de är mycket rädda för att det finns civila grupper som förföljer dem. De är rädda för att skicka sina barn till skolan. De hotades efter mordbranden på deras hem med att de skulle leta efter deras barn.

b) Fallgranskning av Félix César Navarro Miranda

Nationell förtroendevald inför kongressen för MAS-IPSP mellan 2006–2010 Han valdes i maj 2010 till april 2013 som biträdande minister för samordning med sociala rörelser och

civilsamhället från. I april 2013 till april 2014 valdes han till ordförande för "Den Patriotiska Agendan inför landets 200-årsfirandet". Den 10 april 2014 utnämndes han till minister för landets gruvdrift och metallurgi fram till hans avgång den 10 november 2019.

Kronologi för förföljelsen som han var offer för:

Potosí den 21 oktober: Efter en falsk anklagelse som gjordes i ett radiouttalande i programmet Open Microphone som genomfördes av journalisten Juan José Hidalgo i Radio Panamericana (FM 96.1). Den som gjorde anklagelsen var en kommunfullmäktiges ledamot i staden Potosí Azucena Fuertes från oppositionspartiet UN. Samma eftermiddag påbörjades en mobilisering under ledning av den potosinistiska medborgerkommittén COMCIPO utanför valmyndighetens kontor (TED) förhela regionen Potosí. Lokalerna övermanades, förstöres och sattes i brand.

La Paz den 8 november:

Senare torsdagen den 8 november i La Paz cirka klockan 23:45 en annan stormtrupp kom till hans hemadress (Illimani Avenue # 1856) i området Santa Barbara för att utföra vandalisera. De målade husets väggar, med obscena hot, de begärde hans avgång från ministerposten, med ord som: "avgå ditt avskum, jävla bög", "ingen M (MAS)". Den blåa färgen användes för att märka hans väggar och golv.

Potosí 10 november: Runt klockan 8.00 kallade och hoten ökade i sociala medier som whatsapp- och Facebook-grupper. Flera grupper uppmanades att mobilisera från Plaza Bolívar i staden Potosí till att plundra och sätta eld på MAS företrädares hem och andra ledares och politiska myndigheters hem.

De identifierade bland andra: Victor Bordas hem som var ordförande i kongressen, Cesar Navarros hem gruvminister, René Navarros hem kommunfullmäktigeledamot för MAS, Policarpio Acarapis hem ordförande för regionsförsamlingen och kontoret för Enskilda bondeförbundsarbetare och ursprungsbefolkningens i Potosí. Adressernas och deras geografiska lägen spreds till stormtruppen. Detta var en följd av polismyteriet den 8 november, som lämnade alla tidigare myndigheter helt oskyddade. Detsamma gäller de två privata hemmen som utsattes för plundring och mordbränder.

Samma dag en folkmassa på mer än 50 personer kom familjen Navarro och försökte plundra San Epifanios Apoteket, som ligger i Avenida Antofagasta-hörnet San Alberto # 800. Den aktionen avvisades av grannarna. Men några timmar senare kom det en stormtrupp följt av en folkmassa in i huset, som ligger på Pallares gatuhörn Uruguay utan nr. De hade med sig dynamit som slog ner åtkomstdörren och förstörde taket på huset. Väl inne i huset hällde de bensin på huset och tände eld på det. Detsamma gjordes med värdesaker som de hämtade ut från huset. Förutom att hota hela familjen målades alla stående väggar med graffiti.

Identiska händelser inträffade i Rene Navarro Mirandas mor och brors hem. Han vid det inträffade tidpunkten var kommunfullmäktigeledamot för MAS (2015–2020 ledningen) i staden Potosí. Efter attacken med hjälp av grannarna evakuerades hans mor och syster från huset. Även hans brorson Miguel Quispe, blev fysiskt angripen som ett resultat av de allvarliga hoten och sin familjs smärta presenterade César Navarro sin avgång som regeringens talesman på en presskonferens i de nationella medierna ca kl. 11.00. Han försöker värna om sin familjs fysiska integritet.

Samma dag utsattes Victor Bordas hem, landets talesman i nedre kammaren för plundring och mordbrand. Även Bondeorganisationens kontor för Potosí brändes ner. Han sökte politisk asyl den 10 november:

“Med tanke på våldet och våldshandlingarna fick min familj i staden La Paz gömma sig i ett privat hem under en vecka. Jag bestämde mig för att fly till den mexikanska ambassaden den 10 november ca. klockan 16:00. Den 13 november begärde jag politisk asyl som beviljades av den mexikanska staten den 13 november. Den mexikanska ambassaden i Bolivia bad det bolivianska utrikesministeriet om ett säkert utträde från landet den 15 november men förfrågan är fortfarande obesvarat. ”

La Paz den 16 november.

Den 16 november, trots polisens säkerhet, lyckades två stormtrupper komma in i den mexikanska ambassadens bostad (med polismedhjälp) för att misshandla M.A.S.-företrädare som är där i väntan på att få lämna landet. En första grupp närmade sig på morgonen maskerade och den andra gruppen på natten, båda grupperna ropade skymfer och förolämpningar som: "Eva Liz, hora dotter till en okunnig indian", "De borde skjutas", ",", "slavar till den okunniga indianen" "de borde dö precis som indianerna i El Alto. Trakasserierna och hot har inte upphört mot Navarro eller hans familj. Hans dotter Kantuta Navarro har lidit politiska trakasserier och rasistiska attacker vid det katolska universitetet San Pablo. Likaledes familjemedlemmar och tidigare kollegor som har besökt honom vid Mexikos ambassad har drabbats av hot och trakasserier.

c) Granskning av fallet Elmar Callejas Ruiz

Advokat, 28 år, förtroendevald till kongressen, M.A.S. för regionen Chuquisaca (representant för befolkningen i Sucre). Politisk förföljelse och början av fientligheter i staden Sucre. Startskotten var den strejken som Comité Cívicos ordförande Fernando Camacho kallade till i alla huvudstäder efter de nationella valen 2019. De våldsamma handlingarna började den 21 oktober. Civila chockgrupper ledda av stormtrupper genomförde mordbrand i valorganets lokaler. M.A.S. partiets högkvarter, böndernas huvudkontor i Chuquisaca och ett förtroendevalds kontor utsattes för attentaten. M.A.S. huvudkontors- byggnad plundrades krossades och brändes. De civila chockgruppernas agerande uppmuntrades av Chuquisacas Comite Cívicos ordförande Rodrigo Echala (lärare).

Den regionala kommittén för mobiliseringar av Chuquisaca med den verkställande sekreteraren för Arbetarnas Central för Rgionen Chuquisaca Carlos Leonardo Salazar Ovalle, företrädaren för tungtransporten Seberino Condori, ordföranden för Läkare-Kollegiet Dr. Sorayda Navarro, rektorn för uinversitetet Mayor Real y Pontificia de San Francisco Xavier de Chuquisaca Lic. José Luís Arrazola. Det var dessa talesmän som ledde massorna mot aktioner som övertog de viktigaste offentliga institutionerna som den departementala autonoma regeringen i Chuquisaca (regionfullmäktige), Sucres autonoma kommunfullmäktige, Chuquisacas regionfullmäktige och Chuquisacas parlamentariska brigad bland andra. Samtidigt som de tog över institutionerna krävde de institutioners chefers avgång. Allt underställdes Luis Fernando Camacho, ledare för alla medborgar-kommittéer i landet. Strejken var på obestämd tid. Alla M.A.S. företrädare förföljdes som brottslingar med dödshot och mordbränder. Hoten publicerades genom sociala nätverk. Efter polisens uppror den 8 november lämnades M.A.S. företrädare och andra ledare helt utan skydd. De fortsatta

hot, trakasserier och förnedring mot företrädarna, ledarna och deras familjer fortsatte. Helt utan garantier tvingades de lämna staden Sucre den 9 november. Trakasserier, förnedring och hot nådde också deras släktingar; situation som bestämde att Callejas i hemlighet lämnade Bolivia, tillsammans med sin bror och svägerska till Argentina.

d) Fackföreningsföreträdaren Paola Aguilar Serrudo utsattes för misshandel och förnedring för att ha försvarat rätten till arbete och kritiserat strejken. Hon tvingades knä och be om förlåtelse för sina uttalanden. (Se: <https://www.telesurtv.net/news/violencia-contra-mujeres-indigenas-protestasoposicion-bolivia-20191107-0018.html>).

e) Polisstyrkans olagliga gripanden, misshandel och hot mot sociala ledare Vicente Condori Rodríguez, Alfredo Mamani och Alejandro Yucra, i stadsdelen Plan 3000 i staden Santa Cruz.

f) Anfall och mordbrand av M.A.S. kongressledamot Brenda Segovias hem. Hon var nyvalt av Circumscription 48 i grannskapet Plan 3000 i Santa Cruz. Offret fick många hot via WhatsApp, från telefonnummer och servrar från USA. Senare arresterades M.A.S.-ledare Miguel Angel Escobar och Juan José Aucachi som under hot tvingades utpeka Brenda för våldshandlingar i hennes bostadsområde. Den 10 november plundrades och brändes hennes hem, vilket tvingade henne och hennes familj att gömma sig i veckor. (Bifogat skärmdump med meddelanden om hot och fotografi av det brinnande huset).

Inga framläggande av bevis, skrämsel, övervåld och kvarhållande av regionens Valmyndighetens ledamöter i Santa Cruz av polisstyrkor. De visades inför pressen i handbojor. Två av dem Eulogio Núñez och Ramiro Valle (den senare tillhör Guarani-nationen) hade flera utfrågningar och deras häktningsprocess avbröts flera gånger trots det överfördes de till Palmasola-fängelset.

g) Husrannsakan utan erfordrad domartillstånd eller medgivande.

(<https://www.unitel.tv/la-revista/dos-vocales-seguiran-con-detencionpreventiva-en-el-penal-depalmasola/>

<https://www.reduno.com.bo/nota/dictan-detencion-preventiva-enpalmasola-para-a-los-cuatro-vocales-crucenos-20191112233624>).

h) Existens av "svartlistor" som pekar ut vilka ska tvingas avgå under hot. Rektorn för Lärar-Högskolan Camiri hotades offentligt och beordrades avgå efter ett så kallad "råd" som organiserades av stadens medborgarkommitté. (Dotterns anmälan har ljudfiler och fotografier av protokollet med de ovan nämnda beslut innehållande en lista över fler personer som förklarats "non gratas").

i) Hot via aktivister i sociala nätverk. (Bifogat skärmdump). Denna metod används ofta för att skrämja Evo Morales regeringsanhängare och sympatisörer.

j) Förnedring och förödmjukelser av aktivisten Maribel Flores Vargas och andra unga MAS-aktivister i staden San José de Chiquitos av Comité Cívico i kommunen Santa Cruz, i samordning med chocktrupper och församlingens präst. Video är bifogad.

k) Förföljelse av offentligt anställda. Specifikt är A. Arbetare för den statliga tv-kanalen BTV i Santa Cruz dotterbolag. Han säger att några dagar efter att statskuppen inträffade kom det en kommission bestående av fyra personer som skickats av den nya ledningen i La Paz. Gruppens uppgift var att utföra förhör och anklagelser till olika tekniker, kommunikatörer, journalister och presentatörer i kanalen om deras möjliga sympati med MAS. I vissa fall inkluderade anklagelserna visning av skärm dumpar där de tilltalade uttryckte personliga åsikter i sociala nätverk (Ljudfil finns).

l) Granskning av hot, olaglig frihetsberövande och väpnad sak mot Bolivias före detta generalkonsul Juan Ademar Valda Vargas.

Valda Vargas var generalkonsul i Buenos Aires utnämnd av konstitutions-presidenten Evo Morales den 2 september 2019. Han avskedades den 25 november samma år genom dekret av de facto presidenten Janine Añez. Valda Vargas är en känd politisk ledare före detta kongressledamot från Cochabamba, medlem av M.A.S. Han var den förste som gav till känna och fördömde kuppregeringens kränkningar av mänskliga rättigheter. Samtidigt och fortfarande under tjänst hotades hans familj och hans hem (i Bolivia) med mordbrand av regimens stormtrupper. Men på grund av den pacifikationsakt som utfärdades av de facto-regimen den 4 december återvände han till Bolivia. Vid hans ankomst på Jorge Wilstermans Internationella Flygplats i Cochabamba en stormtrupp på 15 personer satte skräck i honom, förolämpade och dödshotade honom. På samma sätt som denna delegation fick erfara på Santa Cruz-flygplatsen. De är noggrant instruerade att provocera.

Den 5 december när han med sin far i körde egen fordon upptäckte de uppföljningen med en skåpbil och en motorcykel vilka de lyckas vilseleda. Några dagar senare deltog han i ett möte av kommittén för MAS i Cochabamba. Han intervjuades av pressen då han är en referens i det politiska livet. Han tar upp kuppregeringens systematiska kränkning av de mänskliga rättigheterna och det akuta behovet av att hitta en demokratisk lösning. Dessa upprepade anklagelser tillagda till de som gjordes i Argentina, avvisades bestämt av kuppregeringen. Härav skälet för regimens förföljelse.

Den 10 december beslutade han att återvända till Buenos Aires för att slutföra förfarandena för konsulatet då hans arbetstjänst hade upphört. Hans biljett hade återvändande datum till Cochabamba den 14/12/19. Biljetten betalades med personliga resurser och utfärdades med hans bolivianska identitetskort. Även om han inte registrerade något hinder för att lämna landet kontaktade han migrationen i Cochabambas flygplats. Han försenades utan förklaringar, utom en lakonisk "vi väntar på högre instruktioner". Redan försenad informerar en person som heter ALDO: "det finns en invandringsvarning eftersom du reser med ett diplomatiskt pass som utgör olaglig utvidgning av offentliga funktioner." Trots att han klargjorde situationen (betalningen av biljetten och identitetskortet). Aldos konsultation resulterade med hans gripande.

Han överfördes till häktet för insatsstyrkan för kamp mot brottslighet som fånge. Internationellt tryck tvingade de facto-regimen att ge information: "när han lämnade Argentina gjorde han det med ett diplomatiskt pass." 12 timmar efter gripandet beslutar de att ändra brottsrubricering då den tilldelad brottslighet är ett frisläppande brott. De ändrar och utvidgar målet till ideologisk falskhet och uppvigling. De släpper honom klockan 16 och tvingar honom att infinna sig igen den 16: e för att omformulera anklagelserna. Troligen för att kunna fängsla honom i väntan på rättegång. I detta allvarliga läge bestämmer han sig för att lämna Bolivia och söka politisk asyl i Argentina där han för närvarande är med resten av sin familj.

För närvarande utvecklas en serie åtgärder av de facto-regimen med det tydliga målet att förbjuda MAS och undvika det politiska och valmässiga deltagandet av sociala ledare och invånarna i de regioner där majoriteten stöder kandidaterna i Evo Morales parti. Det är värt att citera några exempel som ratificerar ovanstående:

1. Den transitoriska regimen begär att domstolen att begär att det politiska partiet MAS svartlistas

2. Begränsningar av valdeltagandet för vissa områden i Bolivia och bolivianer bosatta i Argentina.
3. Stormtruppen MOTOQUEROS-JUVENTUD COCHALA attackerade den 18/12 Högsta valdomstolen. De motsatte sig valet av medlemmar för Högsta valdomstolen och avdelningsdomstolarna i Cochabamba, med ursäkten att de skulle vara MAS-sympatisörer.
4. Rättsligt och politiskt trakasserier av president Juan Evo Morales Ayma genom en förhandsavgörande som utfärdades den 18 december 2019 av åklagarmyndigheten i La Paz för den påstådda brottet SEDITION, TERRORISM OCH FINANSIERING AV TERRORISM.

Alla fakta som förklaras här tillåter oss att bekräfta att de facto-regimen använde och använder alla tillgängliga former av tvång för att dela upp och förstöra MAS, de sociala organisationerna som företräder ursprungs-befolkningen och bönderna, med det klara målet att förhindra och/eller begränsa deras deltagande i de planerade valen i maj månad 2020. Vad i Bolivian-fallet, enligt Federal Research Division, "58% av bolivierna är inhemska människor (28% Quechua, 19% Aymara och 11% från andra grupper), 30% är mestizos och 12% av europeiskt ursprung". Det skulle innebära att 88% av befolkningen utesluts.

Brott mot rätten och tillgång till rättvisa

De kriminella handlingarna och mycket allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna som beskrivs i denna rapport undersöks inte av någon lokal rättslig instans i staten Bolivia som vi hänvisar till början av denna rapport. Varken domare eller åklagare eller offentliga försvarare officiellt eller rättsligt gör sitt jobb i detta avseende. Statskuppen är också en domstolskupp i Bolivia. De facto-regeringen ogiltigförklarade faktiskt domstolens oberoende för att begränsa inlämnandet av anmälningar mot dess egna intressen.

Den internationella Mänskliga Rättigheters Lag har utvecklat standarder för rätten till rättsliga och andra rättsmedel som är lämpliga och effektiva för att begära sina rättigheter i de fall brott mot de grundläggande rättigheterna kränks. I detta avseende är staternas skyldighet att säkra sina medborgares rätt till sina lagliga rättigheter. Staterna bör organisera den institutionella apparaten så att alla individer kan få tillgång till dessa resurser. För detta ändamål måste staten undanröja sociala eller ekonomiska hinder som förhindrar eller begränsar möjligheten till rättvisa. Idag gör de facto-regimen i Bolivia det omöjligt för medborgare som kränks i deras grundläggande rättigheter till att utöva sin rätt till tillgång till rättvisa.

Den interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter (IACHR) tillkännagav den 12/12 ett avtal med den transitoriska regimen i Bolivia om att skapa en oberoende grupp av internationella experter (GIEI) för att hjälpa till att undersöka de "våldshandlingar i valmässigt sammanhang mellan september och december" i landet. Gruppen av internationella experter kommer att bestå av fyra personer som utses av organisationen. De kommer att ha ett tekniskt team för att utföra sina uppgifter och deras mandatperiod kommer att vara sex månader, även om det kan förlängas om båda parter kommer överens. I avtalet åtog sig den bolivianska staten att garantera GIEI-experter tillgång till handlingarna i utredningarna och brottmålen samt till regeringens offentliga information om fakta. De får immunitet så att de kan utföra sitt uppdrag under säkra förhållanden; bortsett från de resurser som krävs för att utföra sitt arbete.

IACHR har en inbjudan från den transitoriska regimen att återvända till landet och skriva en ny rapport med vad Jeanine Añes anser "sanningen" om den konflikt som upplevts. Inbjudan syftar till att kommissionen kan "korrigera" en publicerad rapport där de varnades för eventuella kränkningar av mänskliga rättigheter och beskrev som "massakrer" dödsfall av civila genom skjutvapen på bland annat Sacaba och Senkata. Denna delegation oroas över offrens rättslöshet och nekandet till den obegränsade rätten och tillgång till medborgarskapets rättvisa utan diskriminering. Då det är de facto regimen själv som hindrar domstolarnas normala och oberoende funktion i Bolivia trots att de tecknat IACHR:s förslag. Från vår ankomst till Bolivia fördömde vi inför det internationella samfundet kränkningen av rätten till tillgång till rättvisa, ett faktum som vi kunde verifiera i mötet med offren. Även delegationen upplevde olika hot och en av dem har sitt ursprung i nuvarande regeringsministerns presskonferens Arturo Murillo.

SLUTSATSER OCH REKOMMENDATIONER

Delegationen bekräftade att den plurinationalstaten Bolivia led en statskupp planerat av internationella agenter och lokala grupper som kallas medborgare, affärssektorer, polispersonal och den höga ledningen av de väpnade styrkorna med målet att stöta presidenten Evo Morales och inrätta en de facto-regimen där 36 människor har dödat. I detta sammanhang uppmanar vi internationella organisationer för att skydda de mänskliga rättigheterna och hela det internationella samfundet att åta sig att skydda de mänskliga rättigheterna (civila, politiska, sociala, kulturella, etc.) som hotas av den nuvarande situationen. De facto-regeringen har gjort sig skyldig till systematiska brott mot mänskligheten. Det är brådskande att den interamerikanska domstolen inleder de nödvändiga förfarandena för att fastställa det internationella ansvaret för de nuvarande de facto-myndigheterna i den bolivianska staten inför de allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Det är nödvändigt sökandet efter sanning och rättvisa för att de ansvariga för de massaker som vi fördömer i denna rapport åtföljs också av de olika organisationerna.

Slutligen, inför klagomål på förföljelser av politiska, sociala och fackliga aktivister, som har rapporterat trakasserier och den absoluta omöjligheten att utöva sin rätt till församling och alla aktiviteter som krävs för att delta i valprocessen. Bekräftar vi att öppningen av en sådan process i de nästa hundra tjugo dagarna, som försöker återhämta demokratins fulla giltighet och rättsstatsprincipen i den plurinationalstaten Bolivia, kommer bara att vara möjlig i den utsträckning att de politiska rättigheter som systematiskt kränks i dag garanteras. Utan upphörande av rättsligt, media, personligt och familjära trakasserier; utan möjlighet för flyktningarna att återvända till landet; utan frihet för politiska fångar; Utan infödda nationers och de fattiga folken fulla deltagande finns det **INGEN MÖJLIG DEMOKRATI I BOLIVIA**.

Deltagare i delegationen:

NAME SURNAME ORGANIZATION DNI PROFESSION

1 Ignacio Andrés FACCyR - CTEP 28821491 advokat

2 Luis Arias ex domare 17620956 advokat

3 Lisandro Ulises Arijon ATE Capital 30821140 DDHH ATE

4 Roberto Carlés sekreterare partnerska Latinamerikansk of law Kriminell 28893994 jurist

- 5 Gabriela Carpineti Tres Banderas 31652528 advokat
- 6 Simeon Darian Casimir Oscar MTD Omgivningar 28921958 Arbetare på hälsa
- 7 Daniel Adolfo Catalano ATE Capital 23819100 sekreterare
- 8 Samantha Jimena Delgado FACCYR CTEP 38974737 advokat
- 9 Federico Fagioli MPLD – Front Hemland 35792489 I vice nationella
- 10 Martín Miguel Ferrari FPDS 29435389 lärare
- 11 Victoria Freire Ny majoritet -Hemlandsfront Stor 31477868 sociolog
- 12 Pablo Garciarena Xumex 24946289 advokat
- 13 Juan Grabois MTE - CTEP 30334765 advokat
- 14 Juan Martín Hissa Halvmånen - CTEP 28185182 advokat
- 15 Ismael Jalil CORREPI 12400332 advokat
- 16 Sergio Job UTR - CTEP 28429833 advokat
- 17 Carlos Alfredo Juárez Centeno University of Córdoba 12509749 advokat
- 18 Agustín Lecchi SIPREBA 31896803 Communicator
- 19 Cristina Vera Livitsanos partnerskap Amerikan av Jurister 16336087 Jurist
- 20 Juana Marisa Llanos FOL 42822903 Arbetare av hälsan
- 21 Mario Andrés López APDH Nacional 23848885 psykolog
- 22 Agustin Mingorance FACCyR - CTEP 37523873 press
- 23 Juan Monteverde Future City – Hemlandsfront Stor 31432636 rådmannen Rosario
- 24 Alicia Montoya Alamo FACCyR - CTEP 16299654 lärare
- 25 Diego Ramón Morales Kommittén mot Tortyr - CELS 22887767 advokat
- 26 Aníbal Rubén Mosquera Halsdukar in Uppror 24662089 pedagog
- 27 Marianela Navarro FOL 28814808 lärare
- 28 Marcos Norberto Novo SIPREBA 12645082 kommunikatör
- 29 Carolina Palacio MTE - CTEP 30135703 lärare
- 30 Gustavo Palmieri Kommittén mot Tortyr - CELS 18222039 advokat
- 31 Leonardo Pérez Esquivel ATE AGN 12801508 Sociologist
- 32 Pablo Pimentel APDH The Slakt 12741341 Mänskliga rättigheter
- 33 Fernando Rey ALBA 29623395 Lärare

- 34 Manuel Alejandro Rivero CADEP 24310895 DDHH
- 35 Mauricio César Rojas Garrido National APDH 92671406 Advokat
- 36 Sergio Smietniansky CADEP 22644797 Advokat
- 37 Iván Wrobel ATE Capital 34482403 DDHH
- 38 Carlos Zaidman Ex Association Arresterade och 10075984 DDHH saknas
- 39 Natalia Zaracho MTE – Nytt Majoritet 35461328 promotor av hälsa
- 40 Sandra Carreño FPDS 94493286 Bartolina Sisa

BILAGA - FÖRFARANDEN

De är reserverade och görs tillgängliga för rättsliga aktioner som vi åtar oss, både i den argentinska rättvisan och internationellt.

1 Bland dem: Intervju individuellt eller kollektivt, konfidentiellt och utan närvaro av vittnen, i stället betraktas som mer praktiskt; bibehålla sekretess för källan till den information som samlas in vid utövandet av förväntad funktion; kräva informerat samtycke från den drabbade personen att publicera sin personliga information och information i rapporter, media eller andra sätt.

Offentlig information.

2 I / A Court HR. Fall av Moiwana Community mot Surinam. undantag

Förberedelser, meriter, omarbetningar och kostnader. Dom av den 15 juni 2005. Serie C Nr 124, para. 147.

3 MUÑOZ CONDE, Francisco, Förord, i: DEL CARPIO DELGADO

Juana, offren vid de internationella brottsdomstolarna ad hoc, Tirant Lo Blanch, Valencia, 2009.

4 IACHR. Pressmeddelande nr 320/19. Finns i:

<http://www.oas.org/es/cidh/prensa/comunicados/2019/320.asp>

5 Dödsens namn ges dock uppgifterna

av klagandena och förhållandet de så småningom kan ha med

Offrar kommer att hållas i reserv av säkerhetsskäl. Delegationen har

Informerat samtycke till att använda dem före ett eventuellt klagomål eller framställning innan

internationella organisationer

6 Den avlidne som identifierats med nummer 7 utelämnas eftersom den behandlas

av samma person som redan identifierats med nummer 1.

7 Personuppgifter om fångar och familjer som

De intervjuades kommer att skyddas av säkerhetsskäl. Delegationen har

Informerat samtycke till att använda dem före ett eventuellt klagomål eller framställning innan

internationella organisationer

8 I / A Court HR. Fall av Moiwana Community mot Surinam. undantag

Förberedelser, meriter, omarbetningar och kostnader. Dom av den 15 juni 2005. Serie C Nr 124, para. 149.

9 Personuppgifter om skadade och av vilka familjer som

De intervjuades kommer att skyddas av säkerhetsskäl. Delegationen har

Informerat samtycke till att använda dem före ett eventuellt klagomål eller framställning innan

internationella organisationer

10 I / A Court HR. Fall av kvinnor som utsatts för sexuell tortyr i

Atenco mot Mexiko. Preliminärt undantag, meriter, omarbetningar och kostnader.

Dom av den 28 november 2018. Serie C nr 371. Para. 200.

11 I / A Court HR. Case Gelman vs. Uruguay. Bakgrund och

Reparationer, dom av den 24 februari 20